చావు జోస్యం

వసుంధర

అప్పుడే ఆఫీసు వదిలారు. మురళికి చాలా నీరసంగా వుంది. అతను రోడ్డుమీద పడి దగ్గర్లోవున్న హోటల్ వైపు నడువసాగాడు.

ఆఫీసు వదలగానే హోటలుకు వెళ్ళడం మురళికి మామూలు కాదు. సాధారణంగా అతను బస్సు స్టాపుకే వెడతాడు.

కానీ ఈ రోజు అతనింటికి వెళ్ళే దాకా ఆగలేదు. ప్రొద్దుట్నుంచీ భోజనం చేయలేదు. చాలా ఆకలిగా ఉంది. ఉదయం అతని ఆఫీసు వేళకు ఇంట్లో భోజనం తయారు కాకపోలేదు. అయితే అతను తల్లితో ఘర్షణ పడ్డాడు. అతని పెళ్ళి గురించిన చర్చ వచ్చినప్పుడల్లా ఇంట్లో ఘర్షణ

జరగడం మామూలే!

చెల్లెలి పెళ్ళి అయ్యేవరకూ తన పెళ్ళి విషయం తల పెట్ట వద్దంటాడు మురళి. కానీ చాలామంది అడ్వాన్సుగా కట్నాల్నివ్వడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారు. ఏదో ఒకటి తేల్చేస్తే ఆ డబ్బు తీసుకుని కూతురి పెళ్ళి జరిపించేయ వచ్చుకదా అంటుంది మురళి తల్లి జానకమ్మ.

కానీ మురళి తన పెళ్ళిని వాయిదా వేయమనడానికి కారణం చెల్లెలి పెళ్ళి కాదన్న సంగతి మురళికీ తెలుసు, జానకమ్మకూ తెలుసు, మురళి చెల్లెలు అమ్మలుకీ తెలుసు.

మురళి ఒక అమ్మాయిని ప్రేమించాడు. ఆ అమ్మాయి పేరు లలిత. లలిత మురళికి స్వయానా మరదలు. వీళ్ళిద్దరూ ఒకరినొకరు ప్రేమించుకోవడానికీ బంధుత్వం దోహదం చేసింది.

మురళి లలితను ప్రేమిస్తున్నాడు. లలిత మురళిని గాఢంగా ప్రేమిస్తోంది. లలిత తల్లి రాజేశ్వరమ్మ ఈ పెళ్ళి జరగాలని కోరుకుంటోంది. లలిత కోడలు కావడం తన అదృష్టమని జానకమ్మ భావిస్తోంది. అమ్మలు, లలిత ప్రాణ మిత్రులు. ఇంతమంది ఇష్టాలని వ్యతిరేకిస్తున్న ఒకే ఒక వ్యక్తి పట్టాభిరామయ్య. ఆయన లలిత తండ్రి, రాజేశ్వ రమ్మ భర్త. వీళ్ళిద్దరి ఇష్టాలనూ కాదనడానికి ఆయనకు వీటో పవరుంది. ఆ పవరు నాయన తరచుగా ఉపయో గించుకుంటూ వుంటాడుకూడా.

పట్టాభిరామయ్య మురళిని ద్వేషించడు. చుట్టపు చూపుగా ఆయన అప్పుడప్పుడతని ఇంటికికూడా వస్తూం టాడు. కానీ మురళి చుట్టూవున్న వాతావరణం తన కను కూలమైనది కాదని ఆయనకు తెలుసు. మురళి దరిద్రంలో

జీవిస్తున్నాడన్నది ఆయన నమ్మకం.

నిజానికి మురళి దరిద్రుడు కాదు. అతనికి మేడ లేక పోయినా ఉంటున్న పెంకుటిల్లు స్వంతమే! నెలకు చేతికి ఆరొందల రూపాయలొచ్చే ఉద్యోగముంది. కొద్దిగా చిల్లర అప్పులు, అతని తండ్రి చేసినవి ఉన్నప్పటికీ, అవి తీర్చడం అతనికి కష్టమైన పనేమీకాదు. ఇప్పటికే సగానికి పైగా తీర్చేశాడు. చెల్లెలి పెళ్ళి ఒక్కటే అతని కున్న బాధ్యత! అదికూడా మరీ అంత కష్టతరమైనదేమీ కాదు. అమ్మాయి అందంగానే ఉంటుంది మరి! ఇవన్నీ కాక మురళి ఇంట్లో స్వచ్ఛమైన ప్రేమ దొరుకుతుంది. అతనింట్లో అందరూ ప్రేమమూర్తులే!

మురళికాబోయే ఇల్లాలు తప్పక సుఖపడుతుందని ఎందరో ఆడపిల్లల కన్న తండ్రులకు అచంచల విశ్వాస ముంది. ఆ కారణంగానే అతనికోసం ఎన్నో సంబంధాలు వెతుక్కుంటూ వస్తున్నాయి. మరి మురళి దరిద్రు డెలా గాతాడు?

ఇక్కడే సాపేక్ష సిద్ధాంతం వెలికివస్తుంది. సామా న్యులకు మురళి దరిద్రుడు కాకపోవచ్చు. కానీ, పట్టాభి రామయ్య దృష్టికతను దరిద్రుడే! ఎందుకంటే పట్టాభి రామయ్య ఆస్తి కనీసం పదిలక్షల విలువ చేస్తుంది.

పైగా ఆయనకు ఒక్కత్తే కూతురు. తన కూతురి కాయన తన స్థాయి అత్తవారిల్లుకోసం చూస్తున్నాడు. మురళిలాంటివాళ్ళ నాయన పూర్తిగా కొట్టేయలేదు. రెండుమూడేళ్ళ క్రితం ఒక పర్యాయం ఆయన జానకమ్మను కదిపి చూశాడు—మురళిని ఇల్లరికపుటల్లుడిగా చేసుకుందా మనుకుంటున్నానని.

ఇల్లరికానికి మురళి అంగీకరించలేదు. మురళి యింటికి లలితను పంపడం పట్టాభిరామయ్యకిష్టంలేదు. మురళి ఆత్మాభిమానం—అతనికి లలితమీద గల ప్రేమనుకూడా జయించింది. అదికూడా పట్టాభిరామయ్య దృష్టిలో మురళి దరిద్రుడు కావడానికి ఒక కారణం. ఆత్మాభిమానం దరిద్రులకే వుంటుందని ఆయన అభిప్రాయం.

మురళికి లలితమీదనే కానీ, ఆమె ఆస్తిమీద మోజు లేదు. లలిత మనసులో మురళి తప్పలేదు. ఇల్లరికాని కొప్పుకుంటే మురళి మంచి అల్లుడేనని పట్టాభిరామయ్య అభిప్రాయం. ఈ మూడింటి కారణంగా అటు లలిత పెళ్ళీ, ఇటు మురళి పెళ్ళీకూడా అలా వాయిదా పడుతూనే వస్తున్నాయి.

మురళి ఆలోచిస్తూ, దగ్గరలో వున్న హోటల్ వైపు నడుస్తున్నాడు. ఆ సమయంలో అతన్నెవరో "హలో" అని పిలిచారు.

మురళి తన్ను కాదేమో ననుకుంటూనే, పిలుపు వచ్చిన వైపు చూశాడు.

అతనికి పాతికేళ్ళు పైనే వుండవచ్చు. లాంగ్ హెయిర్. నల్లపాంటుమీద లేత నీలంచొక్కా ఇన్‌షర్టు చేశాడు. కాళ్ళకి బూట్లున్నాయి. అతను లాంతరు స్థంభందగ్గర నిలబడి వున్నాడు. తననే పిలుస్తున్నాడు.

ఆ మనిషి వేషభాషల్ని బట్టి, అతని పిలుపును గౌరవించి, దగ్గరకు వెళ్ళాడు మురళి.

"నన్నేనా పిలిచింది?" అనడిగాడు మురళి.

"అవును. మిమ్మల్నే. మీ పేరు మురళి కదూ?" అడిగాడతను.

"మీ రెవరో నాకు తెలియదు. నా పేరు మీ కెలా తెలుసు?" అన్నాడు మురళి.

"నేనొక జ్యోతిష్కుణ్ణి" అన్నాడతను నవ్వుతూ "మనుషుల పేర్లే కాదు. జరగబోయేవి నాకు చాలా తెలుస్తాయి. ముఖ్యంగా ఎవరెప్పుడు చచ్చిపోయేదీ చాలా ఖచ్చితంగా చెప్పగలను."

"అంటే, నా కర్థం కాలేదు."

"అటు చూడండి" అన్నాడతను. చూశాను. ఏమీ కనిపించలేదు. అదే చెప్పాను.

"ఏమి లేకపోవడ మేమిటి? అది బట్టల దుకాణం కదూ" అన్నాడతను.

"అయితే?"

"ఆ దుకాణంలో కూర్చున్న ప్రొప్రయిటర్ కనపడుతున్నారా?"

"కనపడుతున్నారు. ఆయన మా పెదనాన్నగారు" అన్నాడు మురళి.

"అవునా? ఆయన ఎప్పుడు చనిపోతారో నాకు తెలుసు" అన్నాడతను.

మురళికి చిరాకు వేసింది. "తెలిస్తే తెలిసింది లెండి. కానీ, నాకు తెలుసుకోవాలని లేదు. మీ రెవరో నాకు తెలియదు. ఇవన్నీ ఎందుకు చెబుతున్నారో కూడా నాకు తెలియదు" అని అక్కణ్ణించి వెళ్ళబోయాడు.

"వెళ్ళిపోకండి మిస్టర్ మురళీ! ఈ సమాచారం మీకు చాలా అవసరం. ఆయన రేపు సాయంత్రం నాలుగున్నర ప్రాంతంలో మరణిస్తారు. నా జోస్యం తప్పదు. ఆయన చనిపోయేరని తెలిసేక, ఈ విషయం మీకొక జ్యోతి

ష్యుడు ముందుగానే చెప్పాడనిమాత్రం గుర్తుంచుకోవాలి'' అన్నాడతను.

''మీ పేరు?'' అన్నాడు మురళి.

''ప్రస్తుతానికి జ్యోతిష్కుడని గుర్తుంచుకోండి చాలు. మళ్ళీ నేనే మిమ్మల్ని కలుస్తాను'' అతను కదిలాడు.

ఆకలితో వున్న మురళి ఆ విషయాన్ని ప్రస్తుతానికి వదిలిపెట్టి, హోటల్ వైపుకి గబగబా అడుగులు వేశాడు.

రెండిడ్లీలు, ఒక దోశ, కప్పు కాఫీ తాగేక మురళి కాస్త మామూలు మనిషి కాగలిగాడు. అతనిలో మళ్ళీ ప్రశాంతంగా ఆలోచించగల ఓపిక వచ్చింది.

ఇప్పుడతని బుర్రలో ఇందాకటి విచిత్ర జ్యోతిష్కుడు మెదులుతున్నాడు.

ఎవరతను? తను అతనికి ఏ విధంగా తెలుసును? అతను తనని పిలిచి పెదనాన్నగారి చావు గురించి చెప్పడంలో ఉద్దేశ్యమేమిటి?

పెదనాన్న సుదర్శనంగారంటే మురళికి చాలా గౌరవముంది. ఆయనకు అతనంటే ఎంతో అభిమానముంది.

ఆయన మురళి తండ్రికి స్వయానా అన్నగారు. పెళ్ళవగానే వ్యాపారంలోకి దిగేరు. అదృష్టవశాత్తూ అందులో బాగా కలిసొచ్చింది. ఊళ్ళోని ధనికులలో ఇప్పుడు ఆయనొకరు. ఎటొచ్చీ మురళి కుటుంబానికీ, వాళ్ళకీ రాకపోకలు తక్కువ.

మురళి దొడ్డమ్మ అనుమానపు మనిషి. భర్త మంచితనాన్నలుసుగా తీసుకుని బంధువు లాయన్నేదో చేస్తారని ఆవిడ భయం. అందువల్ల ఆవిడ ఆత్మాభిమానమున్నవాడెవడూ తమ గడప తొక్కలేని విధంగా మాట్లాడుతుంది. మురళికి ఆత్మాభిమానానికేం తక్కువలేదు!

అయినా అప్పుడప్పుడు మురళిని ఆయన కలుసుకుని క్షేమసమాచారాలు విచారిస్తూనే వుంటాడు. భార్యకు తెలియకుండా మురళికి ఆయన మూడువేలదాకా అప్పిచ్చాడు. మురళి దాన్ని అప్పుగానే తీసుకుని, ఇప్పటికి ఓ వెయ్యిరూపాయలు తీర్చేశాడుకూడా. అందు కాయన కాస్త బాధపడ్డా మురళి సంగతి తెలిసుండి ఊరుకున్నాడు.

ఆయన రేపు చనిపోతాడా? ఎందుకు? ఎలా?

అప్రయత్నంగా మురళి ఒక పర్యాయం బట్టలషాపుకు వెళ్ళి పెదనాన్నగారిని పలకరించాడు. ఆయన మనిషి పిడిరాయిలా గున్నాడు. కబుర్లుకూడా చలాకీగా చెబుతున్నాడు.

'ఈయన రేపు మరణించడమేమిటి? అర్థంలేని మాట!' అనుకున్నాడు మురళి.

2

సుదర్శనం నెమ్మదిగా నడుస్తున్నాడు. ఉండుండి అటూ ఇటూ చూస్తున్నాడు. అలా నెమ్మదిగా ఒక ఇరుకు సందులోకి దూరాడు. ఆ సందులో కొంతదూరం నడిచి ఒక పెంకుటింటిముందాగాడు. నెమ్మదిగా ముందుకువెళ్ళి తలుపు తట్టాడు.

తలుపులు తెరుచుకున్నాయి. సుమారు ఇరవయ్యేళ్ళ అమ్మాయి తలుపు తీసింది—"వచ్చేరా?" అందాయన్ను చూసి. ఆమె పేరు విమల—

సుదర్శనం నవ్వి, లోపలకు వెళ్ళి తలుపులు వేసేశాడు. ఒక గంట తర్వాత సుదర్శనం బయటకు వచ్చాడు.

విమల ఇంట్లోంచి రోడ్డుమీదకు వచ్చాక సుదర్శనం

అడుగుల వేగం హెచ్చించాడు.

ఒక పర్యాయం టైము చూచుకున్నాడు. టైము నాలుగుంపావయింది. ఆ సమయంలో రోడ్డు కవతల వైపున్న ఒకతను సుదర్శనాన్ని పిలిచాడు.

"ఎవరిని—నన్నా?" అన్నాడు సుదర్శనం ఆశ్చర్యాన్ని వ్యక్తపరుస్తూ. అవతలి వ్యక్తిని ఆయనెక్కడా చూసినట్లు లేదు.

"మిమ్మల్నే—అర్జంటుగా ఒక మాట చెప్పాలి—" అన్నాడతను.

సుదర్శనం రోడ్డు దాటసాగాడు. స్పీడుగా వస్తున్న టాక్సీ హారన్ సుదర్శనం చెవిలో వినపడింది. ఆయన ఒకడుగు ముందుకూ—ఒకడుగు వెనక్కూ వేశాడు.

టాక్సీ సుదర్శనాన్ని గుద్దుకుని మీదనుంచి వెళ్ళి పోయింది. జరిగిన ప్రమాదాన్ని టాక్సీ డ్రైవర్ గుర్తించినట్లున్నాడు. ఆగకుండా టాక్సీని పోనిచ్చాడు. ఇంతలో ఎవరో చూశారు—"అయ్యో—యాక్సిడెంట్—" అని అరిచారు. జనం పోగయ్యారు.

3

జరిగినదంతా విని ఆశ్చర్యపోయాడు మురళి. సరిగ్గా జ్యోతిష్కుడు చెప్పిన ప్రకారమే మర్నాడు పెదనాన్నగారు పోయారు. అయితే అది మామూలు మరణం కాదు. హత్య!

అంటే ఆ జ్యోతిష్కుడెవరు? అతనికీ హత్య జరుగుతుందని ఎలా తెలుసు?—హత్యకీ అతనికీ ఏమన్నా సంబంధముందా?—ఒక వేళ ఉందనుకుందామంటే అతనీ విషయం ఒకరోజు ముందుగా తనకెందుకు చెప్పాడు?

ఒక్క ప్రశ్నకు సరైన జవాబు అందడం లేదు.

మురళి కుటుంబం ప్రస్తుతం సుదర్శనం ఇంట్లోనే ఉంటు న్నారు. హత్య జరిగిన కారణంగా పోస్టుమార్టం జరిగాక కానీ శవం బంధువుల చేతికందజేయబడలేదు. మనిషి పోయి అందరూ పుట్టెడు దుఃఖంలో ఉంటే పోలీసుల ప్రశ్నలొకటి!

పోలీసుల పరిశోధన కొన్ని కొత్త సమాచారాలనం దించింది. సుదర్శనంగారికి విమల అనే ఇరవయ్యేళ్ళ అమ్మాయితో అక్రమ సంబంధం ఉంది. ఆయన తరచుగా వెళ్ళి ఆమెను కలుసుకుంటూంటాడు.

హత్య జరిగిననాడు ఆయన విమల ఇంటి దగ్గర్నుంచే వస్తున్నాడు. విమల చెప్పిన సమాధానాన్ని బట్టి తన మరణం గురించి సుదర్శనానికి చూచాయగా కూడా తెలి యదు. ఆయన చాలా ఉల్లాసంగా ఉన్నట్లు, అది ఆయనకు మామూలేననీ ఆమె చెప్పింది.

ఇంక యాక్సిడెంటు గురించి పోలీసుల పరిశోధన ప్రకారం—అది ముందుగా ప్లాను వేసుకుని చేసిన పని కాదు. కేవలం సుదర్శనం దురదృష్టమూ, అవతలి టాక్సీ డ్రయివరు అజాగ్రత్తా కలసి—ఒక మనిషి ప్రాణాలు పోవడానికి దారితీశాయి.

సుదర్శనం మరణానికి కారణభూతమైన టాక్సీ దొరి కింది. కానీ ఆ సమయానికి డ్రయివింగ్ సీటులో ఉన్న వ్యక్తి దొరకలేదు. నిజానికి ఆ టాక్సీకి డ్రైవరు వీర్రాజు. అతను ఒక్క క్షణం టాక్సీని ఆపి సోడా తాగాలను కున్నాడు. అతను సోడా తాగుతూండగా టాక్సీ తుర్రు మంది.

వీరాజు టాక్సీని ఎవరు ఎందుకు దొంగిలించారన్నది పోలీసులకు అర్థంకాలేదు. కానీ ఒక మనిషిని హత్య చేయడంకోసం మాత్రం అయుండదని పోలీసులనుకుంటున్నారు. కారణం ఏమీలేదు. హత్య చేయడానికి ఎవరూ అటువంటి పద్ధతి ఎన్నుకోరు. పదిమంది తిరిగే రోడ్డుమీద ఒక మనిషిని గుద్దేసి తప్పించుకోవడం చాలా కష్టం. అంత రిస్కు తీసుకోడానికి ఆ వ్యక్తి కాకలు తిరిగిన హంతకుడయుండాలి.

పోలీసుల అభిప్రాయంలో మరేదో కారణానికి వీరాజు టాక్సీని దొంగిలించాడు హంతకుడు. హడావుడిగా వెడుతూ యాక్సిడెంటు చేసి సుదర్శనం ప్రాణాలు తీశాడు. జరిగిన పొరపాటు గ్రహించి—టాక్సీని పక్కదారులు తొక్కించి తను మాయమయ్యాడు. అతనికి సంబంధించి మరే వివరాలూ దొరకలేదు వారికి.

ఈ వివరాలన్నీ తెలిసిన మీదట మురళికి—ఇది ముందుగా నిర్ణయించుకుని చేసిన హత్యయేనని రూఢి అయిపోయింది. హంతకుడు నిజంగానే చాలా తెలివైన వాడు. అపూర్వసాహసం కలవాడు. తాననుకున్నది అనుకున్నట్టుకి ఖచ్చితంగా సాధించగలిగాడు. అదీ పదిమంది ఎదుట!

అయినా పట్టుబడలేదు. పైగా పోలీసుల ఆలోచనల్ని తప్పుదారి తొక్కించడంలో కూడా కృతకృత్యుడయ్యాడు. ఇది కేవలం యాక్సిడెంటని వారు నమ్ముతున్నారు.

అయితే తనకు తెలిసిన సమాచారం పోలీసులకు అందజేస్తే ఏమవుతుంది?

ఏదేమయినా పోయిన పెదనాయన బ్రతికిరాడు. కానీ తను పోలీసుల దృష్టిలో పడతాడు.

జరగవలసిన తంతులన్నీ జరిగేక మురళి కుటుంబం యధాస్థానానికి వెళ్ళిపోయేరు.

మురళిని అత్యంతాశ్చర్యంలో ముంచేసే సంఘటన మరొకటి జరిగింది. ఇన్సూరెన్సు ద్వారా మురళికి ఏభైవేల రూపాయలొచ్చాయి.

సుదర్శనం రెండు సంవత్సరాల క్రితం ఏభైవేలకు ఒక పోలసీ తీసుకుని దానికి నామినీగా మురళి పేరిచ్చాడు ఆయన అలా తన కుటుంబ సభ్యులందరికీ వచ్చేల చాలా ఇన్సూరెన్సులు చేశాడు కానీ మురళి పేరున చేయడం చాలా ఆశ్చర్యం.

పెదనాన్నకు తనమీద గల అభిమానానికి చాలా ఆశ్చర్యమూ, సంతోషమూ గలిగాయి మురళికి. అటువంటి పెద నాన్న దారుణంగా హత్యచేయబడినందుకు అతనికి చాలా బాధనిపించింది. అడపాతడపా అవసరంలో మురళికి ఆయన సహాయపడుతూండేవాడు. తను లేకపోతే మరె వ్వరూ అతనికి సహాయపడరనే ఉద్దేశ్యంలో ఆయన ఈ ఇన్సూరెన్సు తీసుకుని వుండాలి. ఈ విషయాన్నాయన చాలా గోప్యంగా ఉంచాడు.

ఇలా డబ్బు రావడం సుదర్శనం హత్యపట్ల మురళికి గల బాధ్యతను పెంచింది. అతను సుదర్శనం హత్య జరిగిన సమయంలో తనేం చేస్తున్నదీ మరీమరీ ఆలోచించి చూశాడు. ఆ సమయంలో అతను ఆఫీసులోనే ఉన్నాడు. అందుకు కొలీగ్సందరూ సాక్ష్యమున్నారు. అదీకాక తనకు డ్రయివింగు చేతకాదు.

యాభై వేలంటే మాటలుకాదు. అంత పెద్ద మొత్తం వస్తుందని తెలిసి హత్య చేశాడనుకోవడానికి చాలా అవకాశాలున్నాయి. పోలీసులదృష్టిలోని కెళ్ళిందో లేదో తెలియదు కానీ—మురళికి మాత్రం ఇప్పుడు పోలీసులంటే చచ్చేటంత భయంగా ఉంది.

4

మురళి బస్ స్టాపులో నిలబడి ఉన్నాడు.

"మిస్టర్ మురళీ!" రోడ్డు కవతలపక్క నుంచి ఎవరో చెయ్యూపుతూ పిలుస్తున్నారు.

మురళి రోడ్డు క్రాస్ చేసి అవతల వైపు కెళ్ళాడు.

"గుర్తున్నానా?" అన్నాడతను.

ఆశ్చర్యంగా చూశాడు మురళి. లాంగ్ హెయిర్. నీలం పాంటుమీద పింక్ షర్టు వేసుకున్నాడు, కాళ్ళకు ఖరీదైన జోళ్ళున్నాయి. సుమారు పాతికేళ్ళుండవచ్చు. ముఖం తనకు పరిచయమైనదే.

అతను జ్యోతిష్కుడు. పెదనాన్న చనిపోతాడన్న విషయాన్ని కరక్టుగా చెప్పగలిగాడు. హఠాత్తుగా మురళి శరీరం జలదరించింది. అతను జ్యోతిష్కుడేం కర్మ—హంతకుడు!

"ఉన్నారు—" అన్నాడు మురళి.

"నేను నాలుగున్నర అన్నాను. అంతే, ఇంచు మించు నాలుగున్నరకి—" అన్నాడతను గర్వంగా.

"చాలా పకడ్బందీగా హత్య చేశారు. చాలా ధైర్యంగా తిరుగుతున్నారు—" అన్నాడు మురళి.

అతను నవ్వాడు—"నేను హత్యలు చేయడమా?" అన్నాడు—"నిజం చెప్పాలంటే సుదర్శనానికి నాకూ

ఏ సంబంధమూ లేదు. ఆయన మరణం వలన నాకే ప్రయోజనమూ లేదు. ఆయన పోవడం వల్ల కొంత మందికి ఆకస్మిక ధనలాభం కలిగింది. అటువంటి వాళ్ళే ఎవరో ఆయన్ను చంపి ఉండాలి__" అన్నాడతను మురళి వంక అదోలా చూస్తూ.

మురళి కాళ్ళలో వణుకు పుట్టింది. అతను లేని ధైర్యం తెచ్చుకుని__"అదిసరే_మీరు గొప్ప జ్యోతిష్కుడిలా గున్నారు. హంతకు డెవరో చెప్పగలరా?" అనడిగాడు.

"చెప్పను. కానీ హత్య ఎలా జరిగిందో చెబుతాను" అన్నాడతడు తాపీగా.

మురళి ఒకసారి చుట్టూ చూశాడు. రోడ్డుమీద జనం మామూలుగా తిరుగుతున్నారు. ఎవ్వరూ తమని పట్టించుకోవడంలేదు. రోడ్డు కవతల వైపు తను ఎక్కవలసిన బస్సు వచ్చి కదుల్తోంది_"చెప్పండి" అన్నాడు మురళి.

"చాలా సింపుల్! ఒక టాక్సీ డ్రైవర్‌కి వంద రూపాయలిచ్చి అతని టాక్సీ తీసుకున్నాడనుకోండి. ఆ తర్వాత 'తను చంపదల్చుకున్న చోట ఒక మనిషిని కాపు పెట్టి రోడ్డుకిటుపోతున్న మనిషిని అటు పిలిపించాడనుకోండి. ఈలోగా టాక్సీ సుదర్శనం మీంచి వెళ్ళిపోయిందనుకోండి__దాన్ని హత్యగా నిరూపించడానికి బ్రహ్మదేవుడికి కూడా వీలుకాదు. హత్యగా నిరూపించలేనంత కాలం ఆ టాక్సీలో వెళ్ళిన హంతకుణ్ణి ఎవరూ పట్టుకోలేరు__" అన్నాడతను సింపుల్‌గా.

"ఈ క్షణాన మిమ్మల్ని నేను పట్టించగలను"__ అన్నాడు మురళి.

అతనికి నవ్వొచ్చింది__"సరే_నన్ను పట్టిస్తారు. ఏమని చెబుతారు?" అనడిగాడు.

మురళి ఆలోచిస్తున్నాడు. అవును—ఏమని చెబుతాడు? పెదనాన్న మరణాన్ని తనకు ముందుగా చెప్ప గలిగిన వ్యక్తి ఇతనే అంటే ఆ విషయం ముందే ఎందుకు చెప్ప లేదని అడుగుతారు.

"నాకూ సుదర్శనానికీ ఏవిధమైన సంబంధమూ లేదు. అతన్ని చంపడంవల్ల నాకేమీ లాభం లేదు. కానీ నన్ను పోలీసుస్టేషనుకి తీసుకెళ్ళడం ద్వారా మీరు చిక్కుల్లో పడతారు. యాక్సిడెంట్ గా భావిస్తున్నదాన్ని హత్యగా మార్చి—దానికో హంతకుణ్ణి వెతకాల్సిన అవసరం మీకే మొచ్చిందీ అనుకుంటారు పోలీసులు. దానికి తోడు మీకు పెదనాన్న చనిపోవడంవల్ల ప్రయోజనంకూడా కలిగింది. ఇక చూసుకోండి—" అన్నాడతను.

అతను తెలివైన వాడన్న విషయంలో సందేహమే లేదు. ఎదుటి మనిషి బలహీనతల నతను చక్కగా విని యోగించుకోగలడు. తనతన్ని ఏమీ చేయలేడనీ అలా చేయాలని ప్రయత్నించడంవల్ల తనే చిక్కుల్లోపడతాడనీ మురళి గ్రహించాడు.

"ఇంతకూ మీరిప్పుడు నన్నెందుకు పిలిచినట్లు?" అన్నాడు మురళి.

"అది చెబుదామనుకుంటూంటూనే మీరు సంభాషణను పెడదోవ పట్టించారు. మీకు సుధాకరరావు తెలుసా?" అన్నాడతను తాపీగా.

"ఏ సుధాకరరావు?" అనడిగాడు మురళిఆశ్చర్యంగా.

"మీకెంతమంది సుధాకరరావులు తెలుసు?" అతను ఎదురుప్రశ్న వేశాడు.

మురళి ఒక్క క్షణం ఆలోచించి—"అసలెవ్వరూ తెలియరు" అన్నాడు.

"బాగా గుర్తు చేసుకున్నారా?" అనడిగేడతను.

"ఆహాఁ—" అన్నాడు మురళి.

"అయితే ధవళేశ్వరంలోని సుధాకరరావు మీకు తెలియదంటారు?" అన్నాడతను.

మురళికి చటుక్కున గుర్తుకు రాగా—"అతను తెలియకపోవడమేమిటి అతను వరసకి నాకు అన్నయ్యవుతాడు ఇంచుమించు ఇద్దరమూ ఒకీడు వాళ్ళమే—" అన్నాడు.

"చూశారా మీకు చటుక్కున గుర్తురాని బంధువులు కూడా నాకు తెలుసు" అన్నాడతను నవ్వుతూ.

"అది సరే — అతనికిప్పుడేమయింది?" అన్నాడు మురళి.

"ఈ రోజునుంచీ లెక్కపెట్టుకుంటూ వెడితే సరిగ్గా మూడవరోజు రాత్రి ఏడు గంటల నలభై నిముషాలకు—సుధాకరరావు మరణిస్తాడు—" అన్నాడతను.

మురళి ఉలిక్కిపడి—"వాటీజ్ దిస్!" అన్నాడు.

అతను నవ్వి "ఇదే జోస్యం—చావు జోస్యం!" అన్నాడు.

"దిసీజ్ టూ మచ్" అన్నాడు మురళి.

"అవన్నీ నాకు తెలియదు. అతను పోయినట్లు మీకు తెలిశాక అతనలా పోతాడన్న విషయాన్ని ముందుగానే మీకు ఒక గొప్ప జ్యోతిష్కుడు చెప్పగలిగాడన్న సంగతి గుర్తుంచుకోండిచాలు—వస్తాను మరి! ఇప్పటికే మీకు రెండు బస్సులు మిస్‌కొట్టినట్లున్నాయ్" — అన్నాడతను.

5

"హలో—ఎవరండీ మాట్లాడుతుంట—"

"నేను—సుధాకరాన్ని"

"అమ్మయ్య నువ్వేనా—నేను కుసుమని—"

సుధాకరరావు ముఖం వికసించింది—"ఎక్కణ్ణించి, ఆఫీసునించేనా?"

"అవును ఏమిటి విశేషాలు?"

"ఫోన్ చేసింది నువ్వు. నువ్వే చెప్పాలి విశేషాలు?"

"విశేషాలు చెప్పడానికి కాదు ఫోన్ చేసింది. విశేషాలెక్కడ చెబుతానో చెప్పడానికి—"

"ఎక్కడ?"

"ఆనకట్ట దగ్గర—మనం ఎప్పుడూ కలుసుకునే చోటనే అదే సైముకి—"

"ఓకే" అన్నాడు హుషారుగా సుధాకరరావు.

"ఓకే" అని ఫోన్ పెట్టేసింది కుసుమ.

సుధాకరరావు అప్రయత్నంగా ఈల వేశాడు. అతను చాలా హుషారుగా ఉన్నాడు.

సుధాకరరావు కుసుమను ప్రేమించాడు, ఇద్దరూ ఉద్యోగాలలో ఉన్నారు. ఒకే ఊళ్ళో ఉంటున్నారు. పెద్దవాళ్ళు కాదంటారన్న భయం ఇద్దరికీ లేదు. కుసుమ అక్కయ్యకు వివాహం కావడం కోసం ఇద్దరూ ఆగేరు. ఇటీవలే కుసుమ అక్కను చూచుకునేందుకు పెళ్ళివారొచ్చి వెళ్ళేరు. 'బహుశా దానికి సంబంధించిన విశేషాలే చెప్పాలనుకుంటూ ఉండి ఉండవచ్చు కుసుమ'—అనుకున్నాడు సుధాకరరావు.

సుధాకరరావు, కుసుమ కలుసుకునే చోటు ఒకటుంది. అదే ఆనకట్ట దగ్గర. అక్కడ ఒక చిన్న లంకవంటి ప్రదేశమూ, అందులో చక్కని పూదోటా వున్నాయి. ప్రేమికులు కలుసుకోవడానికి అద్భుతమైన స్థలమది. నిర్మా

సుమ్యంగా వుండకపోయినా అవసరమైన ఏకాంతాన్ని ప్రసాదిస్తుందా ప్రదేశం.

వివాహమయ్యేవరకూ యువతీయువకులు ఏకాంతం గురించి తపిస్తూంటారు. మాట్లాడుకుందుకు వారిమధ్య గల విశేషాలకు లెక్క వుండదు. ఎంతసేపు కబుర్లు చెప్పు కున్నా తనివి తీరదు. విడిపోయేటప్పుడు బాధగా విడి పోతారు. వివాహ మొక్కటే వారి సంభాషణను నిలుపు చేయగలదు. అందుకు కారణం వేరే ఏమీ లేదు. వివాహ మయ్యేక వారు కలిసే జీవిస్తారు. ఒకరికొకరు అందరన్న భయముండదు.

ప్రస్తుతం సుధాకరరావు కలలు కంటున్నాడు. చాలా ముఖ్యమైన విశేషమేదో చెప్పబోతూ వుండాలి కుసుమ. అందుకే ప్రత్యేకంగా ఫోన్ చేసి చెప్పిందనుకుంటున్నాడు. కానీ, కుసుమ ఎప్పుడూ అతనికి ఫోన్లోనే మాట్లాడి చెబుతూంటుందని అతనికి తెలియకపోలేదు. కానీ, ప్రియు రాలి సమాగమ మనేసరికి ఏవో ఆశలు, ఎన్నో కలలు!

సాధారణంగా వాళ్ళు కలుసుకునే సమయం ఏడున్నర. కుసుమ ఇంటివద్ద అబద్ధం చెప్ప నవసరంలేదు. ఆమె ప్రాజ్ఞురాలయిందనీ తప్పటడుగులు వెయ్యదనీ ఇంట్లో అందరికీ నమ్మకముంది. పైగా సుధాకరరావు కప్పుడే ఆ ఇంట్లో ఇంటల్లుడిగా గుర్తింపు లభించేసింది. అయినా తొమ్మిది కాకుండా తిరిగి ఇల్లు చేరుకుంటుంది కుసుమ.

సాయంత్రం ఆఫీసు వదలగానే సుధాకరరావు తన రూమ్కెళ్ళి, అరగంటలో ట్రిమ్గా తయారై ఆనకట్ట దగ్గ రకు చేరుకున్నాడు.

సుధాకరరావు టైము చూసుకున్నాడు. చాలా నెమ్మ

దిగా నడుస్తోంది గడియారం. ఏడున్నర కావడానికి ఇంకా అరనిముషముంది. కుసుమ జాడలేదు.

చిరాకు, విసుగు కలుగుతున్నా యతనికి. అసహనంగా ఫీలవుతున్నా డతను.

"హలో—మీరేనా మిస్టర్ సుధాకరరావు!"

సుధాకరరావు తలెత్తి చూశాడు. "అవును-మీరు?"

"నేనెవరినైతే ఏం లెండి? కుసుమ నన్ను పంపింది."

"కుసుమ మిమ్మల్ని పంపిందా? మిమ్మల్ని నేనెప్పుడూ చూడలేదే? ఆమెకు మీరేమవుతారు?"

"ఏదో దూరపుచుట్టాన్ని లెండి. నిన్ననే కుసుమ వాళ్ళింటికి వచ్చాను" అన్నాడతను.

"మీ పేరు?"

"తెలుసుకుని ప్రయోజనమేమిటి లెండి? చెప్పడానికి నాకూ బాధగానే వుంది. కారణమేమీ లేదు. నేను మీకు తీసుకువచ్చిన వార్త మంచిది కాదు."

సుధాకరరావు కంగారుపడ్డాడు. "మీరేం చెబుతున్నారో నా కర్థంకావడం లేదు."

"ఇందులో అర్థంకావడానికేముంది లెండి? ఉదయం మీకు కుసుమ ఫోన్ చేసి ఇక్కడకు రమ్మనమని చెప్పిందా? ఆమె ఏదో మీకు చెప్పాలనుకుంది. అయితే ఆ విషయం చెప్పడానికి స్వయంగా తను మీ దగ్గరకొచ్చే అవకాశం లేదు. అందుకే నన్ను పంపింది."

"ఏమిటి మీరనేది?"

"కుసుమ తనే స్వయంగా మీ దగ్గరకు వద్దామనుకుంది. కానీ ఇంట్లోవాళ్ళొప్పుకోలేదు."

"వ్హాట్—నా దగ్గరకు రావడానికి కుసుమకు అడ్డం

కులా? అలా ఆ ఇంట్లో ఎన్నడూ జరుగదు."

"జరిగింది కాబట్టే నేను వచ్చాను" అన్నాడతను బాధగా నవ్వి.

సుధాకరరావు అసహనంగా, "కాస్త వివరంగా చెప్పండి" అన్నాడు.

"ఏమీ లేదు, కుసుమ అక్క లక్ష్మికి సంబంధం కుదిరింది. వాళ్ళు చాలా ఆస్తిపరులు. లక్ష్మికి కాబోయే భర్తకు ఓ దూరపువరుస తమ్ముడున్నాడు. అతనికి కుసుమను చేసుకోవాలని వాళ్ళనుకుంటున్నారు. కుసుమ వాళ్ళకు బాగా నచ్చింది. రెండు సంబంధాలకూ ముడిపెట్టారు."

"కుసుమ ఏమంది?"

"ఇందులో కుసుమ ప్రసక్తి ఏముంది? ఆమె తలిదండ్రులకు సంబంధం నచ్చింది. వాళ్ళు బాగా ఉన్నవాళ్ళు కారణంగా వీళ్ళ మోజు పెరిగింది. అదీకాక రెండు సంబంధాలకీ ముడిపెట్టారు వాళ్ళు."

"ఇది అనుకోని దెబ్బ నాకు. మరిప్పుడు నేనేం చేయాలిట?"

"కుసుమ మిమ్మల్నే చేసుకోవాలనుకుంటోంది. అందు గురించి ఒక చిన్న ఉపాయం ఆలోచించింది. మీరొక చిన్న ఉత్తరం రాసివ్వండి. 'నేను ఈరోజు రాత్రి ఆత్మహత్య చేసుకుంటున్నాను. నాకు జీవితంమీద విరక్తి కలిగింది. ఇందుకు ఎవరూ బాధ్యులు కారు' అని రాసి సంతకం పెట్టి తేదీ వేసి నాకివ్వండి. అది కుసుమకు నేనందజేస్తాను. అది తనకు ఏ కిటికీలోంచో మీరు విసిరి అందజేశారని కుసుమ చెబుతుంది.

"ఈ ఉత్తరం సహాయంతో ఆమె ఇంట్లో దెబ్బలాడ

తలచుకుంది. కుసుమ తలిదండ్రులు దురాశాపరులు కావచ్చు. కానీ, దుర్మార్గులుమాత్రం కారు. వెతుక్కుంటూ ఈ రాత్రికే మీ ఇంటికి వస్తారు."

సుధాకరరావు ఆలోచిస్తున్నాడు. అతని బుర్ర సరిగా పనిచేయడంలేదు. కుసుమని తనది కాకుండా చేయడానికి ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయన్న వార్త అతనిపట్ల అశని పాత మయింది. అతనొక పర్యాయం జేబులు తడుము కున్నాడు.

"కాగితం, కలం నా దగ్గరున్నాయి" అన్నాడతను నవ్వుతూ. "మీరు రాయబోయే ఉత్తరం మీ జీవిత సమ స్యను తొలగించగలదని నమ్ముతున్నాను."

"అనుకోని మలుపు తిరిగింది నా జీవితం. ఏమవుతుందో నేను నమ్మకంగా చెప్పలేను" అన్నాడు సుధాకరరావు నిఃస్పృహాగా.

"అలాగనుకోవద్దు. నాకు జోస్యం తెలుసు. మీరు రాయబోయే ఉత్తరం, మీ సమస్య లన్నింటినీ తొలగించే స్తుంది" అన్నాడతను.

"నాకన్నో సమస్యలు లేవు. ఉన్నదల్లా ఒక్కటే!"

"కానీ, ఆ సమస్యకీ, మీ జీవితానికీ ముడిపడి వుంది. ఆ సమస్య తొలగితే మిగతా జీవిత సమస్యలు ఆటో మేటిక్‌గా తొలగిపోతాయి."

సుధాకరరావు కాగితం అందుకున్నాడు. పెన్ను అతని వద్దనే వుంది. "ఏమి రాయాలో నాకు తోచడంలేదు. మీరు చెప్పండి. చెప్పినట్లు రాసేస్తాను" అన్నాడు.

అతను చెప్పడం మొదలుపెట్టాడు. సుధాకరరావు రాస్తున్నాడు. అతను పూర్తి చేయగానే సుధాకరరావు

ఉత్తరం చివర సంతకం పెట్టేశాడు. అతను ఉత్తరాన్ని నాలుగు మడతలుగా చేసి జేబులో పెట్టుకున్నాడు. తన పాంటు జేబులోంచి రెండు చాక్‌లెట్సు తీశాడు. "విష్ యూ ఆల్ ది బెస్ట్. ఈ స్వీట్ తీసుకోండి" అన్నాడతను.

అతను రేపర్ విప్పి తన చాక్‌లెట్ నోట్లో వేసుకున్నాడు. ఇద్దరూ చాక్‌లెట్స్ చప్పరిస్తున్నారు. కొద్ది క్షణాల మౌనం అనంతరం సుధాకరరావు, "నా కళ్ళు తిరుగుతున్నాయి" అన్నాడు. అతను కంగారుగా, "అదేమిటి, ఇంతవరకూ బాగానే వున్నారు గదా" అన్నాడు.

"మై గాడ్, నాకేదో అనుమానంగా వుంది. మీరు... మీరు..." సుధాకరరావు మరి మాట్లాడలేదు. అతని చూపుల్లో ఎదుటివ్యక్తిపట్ల అనుమానం కనబడుతోంది. కానీ, అప్పటికే సమయం మించిపోయినట్లుంది. అతను వెనక్కి పడిపోయాడు.

అతను లేచి తన జేబులోని ఉత్తరాన్ని సుధాకరరావు జేబులోకి తోసేశాడు. సుధాకరరావు కళ్ళు మూతలు పడ్డాయి. మనిషి అచేతనంగా వున్నాడు.

అతను కదిలాడు. టైము చూసుకున్నాడు. టైము ఏడు గంటల నలభైఒక్క నిముషాలయింది. ఓసారి నవ్వుకుని ముందడుగువేశాడతను.

అతనింక వెనక్కి రాలేదు.

సుధాకరరావు మరి లేవలేదు.

6

"పాపం సుధాకరరావు పోయేడటరా" అంది జానకమ్మ.

ఉలిక్కిపడి, "ఎలా తెలిసింది?" అన్నాడు మురళి.

"ఉత్తరం వచ్చింది— ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడుట" అంటూ ఉత్తరా న్నందించిందామె.

మురళి ఆతృతగా దాన్నందుకుని చదివాడు. ఎక్కువ విశేషాలేమీ లేవు. ఫలానారోజు రాత్రి సుధాకరరావు ధవళేశ్వరంలో ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడన్నది అందులోని సారాంశం.

హఠాత్తుగా మురళికి జ్యోతిష్కుడు గుర్తుకొచ్చాడు. సుధాకరరావు చనిపోతాడని అతను చెప్పాడు. సరిగ్గా అదే రోజు, అదే రాత్రి ఏడుగంటల నలభై నిముషాలకు చనిపోతాడన్నా డతను. ఈ ఉత్తరంలో టైము విషయం రాసి లేకపోయినా, మిగతా వివరాలు సరిపోయాయి.

ఎవరీ జ్యోతిష్కుడు? అతనికి వీళ్ళ చావుగురించి ఎలా తెలుస్తోంది? తెలిస్తే తెలిసింది. తనకెందుకు చెప్తున్నాడు?

మొట్టమొదట తన పెదనాన్నగారి చావుగురించి చెప్పాడు. చెప్పిన టైము ప్రకారం ఆయన పోయారు. అయితే ఆయన మరణంవల్ల తనకు యాభైవేలు కలిసొచ్చాయి. అలా కలిసొస్తాయని తనకు తెలియదు. కానీ, అతనికి తెలిసినట్లే కనబడుతోంది.

కానీ, తనకు యాభైవేలు వస్తే అతనికేం ప్రయోజనం? వాటా కావాలంటాడా? అడిగితే మాత్రం తను ఇస్తాడా? అయినా తనకు యాభైవేలు రావడంకోసం అతనొక హత్య చేసి తన ప్రాణాల నెందుకు రిస్కులో పెట్టుకుంటాడు?

ఆ విషయం అలాగుంచితే ఇప్పుడు సుధాకరరావు ఆత్మహత్య సంగతి ఏమిటి? సుధాకరరావు ఆత్మహత్య

రోజులూ, గంటలూ, నిమిషాలతో సహా అతనెలా చెప్ప గలిగాడు? ఎలాగో చెప్పగలిగా డనుకున్నా ఆ విషయం తనకెందుకు చెప్పాడు? సుధాకరరావు మరణానికీ, తన జీవితానికీ సంబంధ మేమిటి?

అంతా అయోమయంగా వుంది మురళికి.

బహుశా ఆ వ్యక్తి జ్యోతిషం నేర్చుకుంటున్నాడేమో? తను లెక్కలుకట్టి ఒక విషయాన్ని ఊహించి అది నా బోటివాడికి చెబుతున్నాడు. అది సరిగ్గా జరిగినప్పుడు అత నికి జ్యోతిషంలో గల ప్రతిభను గుర్తించగల వ్యక్తి కనీసం తను వుంటాడు.

ఇలా జరిగివుండడం అసంభవ మనిపించింది మురళికి. తన ఆలోచనల్లో ఎక్కడో లోపముంది? జ్యోతిషం సహాయంతో చావు పుట్టుకలు గంటలూ, నిమిషాలతో చెప్పగలగడం అంత సింపుల్ విషయం కాదు. ముఖ్యంగా చావుకు సంబంధించినంతవరకూ ఆ విషయాన్ని దేవు డొక్కడే నిర్ణయించ గలుగుతాడు?

ఒక మనిషిని ఒక సమయంలో ఒక ప్లాన్‌లో చంపా లనుకునేవాడికి, చావుగురించి కరెక్టుగా చెప్పగల శక్తి వస్తుంది. అటువంటివాడే హంతకుడు! ఒక పథకం వేసు కుని ఒక వ్యక్తిని చంపాలనుకునే హంతకుడికి హతుడి మరణసమయాన్ని ముందుగా చెప్పగల శక్తి వస్తుంది!

ఈ జ్యోతిష్కుడు తప్పనిసరిగా హంతకు డయుండాలి' అయితే సుధాకరరావు ఆత్మహత్య చేసుకోలేదా? హత్య కావించబడ్డాడా? ఈ విషయాన్ని మరింత క్షుణ్ణంగా పరిశీ లించి తెలుసుకోవాలనుకున్నాడు మురళి.

7

పుట్టెడు దుఃఖంలో వున్న వసుమను చూస్తే మురళికి చాలా జాలి కలిగింది. ఆమె కలలన్నీ కరిగిపోయాయి.

మురళి కొంత సమాచారం సేకరించాడు.

సుధాకరరావు ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడనడంలో అను మానం లేదు. కానీ, ఎందుకు ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడో మాత్రం అర్థం కావడంలేదు.

మురళి పనికట్టుకుని ధవళేశ్వరం రావడానికి మరో కారణముంది! జ్యోతిష్కుడు సుధాకరరావు మరణం గురించి తనకు ముందుగా చెప్పాడంటే, దానికీ తనకూ ఏదో సంబంధ ముండి వుండాలి. అదేమిటో తెలుస్తుందనే అతనిక్కడకు వచ్చాడు. కానీ సూచనప్రాయంగాకూడా ఆ విషయం తెలియలేదు.

ఏది ఏమైనా పెద్ద సమాచారమేమీ రాబట్టకుండానే తిరుగుప్రయాణమయ్యాడు మురళి.

అతను బస్సు దిగుతూండగా, "హలో మురళీ" అన్న పిలుపు వినిపించింది. మురళి బస్సు దిగి చుట్టూ చూశాడు. ఎరిగున్న ముఖం ఎక్కడా కనబడలేదు.

"హుష్-ఇక్కడ!" ఈసారి చప్పట్లుకూడా వినిపించాయి.

ఆ దిక్కుగా చూసి ఉలిక్కిపడ్డాడు మురళి.

బస్టాండులో, కాస్త షెడ్‌లో, గోడపక్కగా నిల బడి వున్నాడు జ్యోతిష్కుడు.

మురళి చురుగ్గా అటుకేసి నడిచాడు.

"అనుకోకుండా కనిపించారు, మీ గురించే చూస్తు న్నాను. ఏదో ఊర్కొంచొస్తున్నట్లున్నారు, ధవళేశ్వరం

నుంచా?" అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు.

"అవును. మీ జోస్యం నిజమయింది" అన్నాడు మురళి.

అతను నవ్వి, "నేను నిజాన్నే జోస్యంగా చెబుతాను. నిజం కాకేమవుతుంది?" అన్నాడు.

"సుధాకరరావు చాలా మంచివాడు. ఎప్పుడూ, ఎవరికీ కీడు తలపెట్టనివాడు. చెప్పాకోదగ్గ ఆర్థికసమస్యలు లే వతనికి. ప్రేమించిన అమ్మాయి పెళ్ళికి అంగీకరించింది. అటువంటి అతను కేవలం మీ జోస్యాన్ని నిజం చేయ డానికే అన్నట్లు ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు" అన్నాడు మురళి బాధగా.

అతను పెదవి విరిచాడు. ఓసారి తనూ బాధగా నిట్టూర్చి, "ఏం చేస్తాం చెప్పండి. విధిని యెదిరించి మనిషి బ్రతకలేడు. ఎలా జరగాలనుంటే అలా జరగాల్సిందే" అన్నాడు.

"కానీ, ఖచ్చితంగా యెలా చెప్పగలుగుతున్నారు మీరు, జరగబోయే చావుల గురించి."

"అది నేను చెప్పినా మీకు అర్థంకాదు. హిమా లయాల్లో వెయ్యేళ్ళు తపస్సుచేసిన ఒక మహార్షి దగ్గర ఈ ఉపదేశం పొందాననుకోండి. అదంతా యెందుకు లెండి కానీ, మీ కిప్పుడు మరో ముఖ్యమైన విశేషం చెప్పడానికి వచ్చాను."

ఉలిక్కిపడ్డాడు మురళి, "కొంపదీసి మళ్ళీ యెవరి చావుగురించో కాదు గదా."

"ఎగ్జాక్ట్లీ, నన్ను మీరు బాగా అర్థం చేసుకున్నా రనుకుంటాను. రామాయమ్మగారు తెలుసా మీకు."

"ఏ రామాయమ్మగారు?" అన్నాడు మురళి ఆశ్చ ర్యంగా.

"ఏంటండీ మీరు మీ బంధువులగురించి తెలియకుండా వున్నారు" అంటూ అతను ఆవిడ ఊరుపేరు చెప్పాడు.

చటుక్కున గుర్తొచ్చింది మురళికి. అప్పుడప్పుడు అతనూ, తల్లీ, చెల్లెలూ వాళ్ళ ఊరెళ్ళి వస్తూండేవారు. ఆవిడది చిన్న పల్లెటూరు. పాపం, ఆవిడకి ఎవ్వరూ లేరు.

మురళి నాన్నగారంటే చాలా అభిమానంగా వుండేది. చాలా ముసలావిడ. తొంభై ఏళ్ళుండవచ్చునేమో.

"తెలుసు" అన్నాడు.

"ఆవిడ ఇంక సరిగ్గా, రెండే రెండురోజులు బ్రతుకుతుంది, ఈ వేళ కాక" అన్నాడతను.

తీవ్రంగా అతని కళ్ళలోకి చూసి, "హత్య చేస్తారా?" అనడిగాడు మురళి.

అతను నవ్వి—"మీరలా అడగడం శాస్త్రానికే అవమానం. జరకబోయేది చెప్పగలను నేను. జరగబోయేది తెలుసుకోగల అద్భుత జ్యోతిష్కుడుగా మీరు నన్ను గుర్తించుకుంటే చాలు—" అన్నాడు.

"అందువల్ల ఏమిటి మీకు ప్రయోజనం."

"మహాత్ములు ఏపనినీ ప్రయోజనాన్నాశించి చేయరు. పరోపకారార్థమే వారు జీవిస్తారు."

"రామాయమ్మగారిని చావనివ్వను నేను, ఈ హత్యను ఆపుతాను నేను." అన్నాడు మురళి ఆవేశంగా.

"విధి నిర్ణయానికి కట్టుబడి ఉండడం మనిషి కర్తవ్యం ఎదిరించడానికి ప్రయత్నించిన వారందరూ నాశనమై పోతున్నారని చరిత్ర చెబుతోంది." అన్నాడతను. అతని చూపుల్లోని ఏదో శక్తి మురళిని భయం కలిగించింది.

"అంటే మీ ఉద్దేశ్యం?" అన్నాడు మురళి.

"కంగారు పడకండి ఓ వారం రోజుల్లో మీరు రామాయమ్మగారు పోయినట్టుత్తరం వస్తే—ఆ విషయం ఒక జ్యోతిష్కుడు మీకు ముందుగానే చెప్పేడని గుర్తుంచుకోండి—అంతే!"

8

హరికథ ఆ రోజుతో ఆఖరు. ఆ రోజున రావణవధ. దాసుగారు రమ్యంగా యుద్ధఘట్టాల్ని వర్ణించి చెబుతూంటే పరవశంగా వింటున్నారు రామాయమ్మగారు.

రామాయమ్మగారికి ఆ ఊళ్ళో మంచి పేరుంది. ఆవిడకు పదెకరాల మాగాణీ ఉంది. రెండు స్వంతిళ్ళున్నాయి, బ్యాంకులోకూడా డబ్బుంది. ఇంట్లో బంగారముంది. అన్నిటికీ మించి బుర్రలో తెలివుంది. పదిమందికి సహాయపడే మంచిమనసుంది. డెబ్భై ఏళ్ళుండినా చెడని శరీరారోగ్యముంది.

ఈ హరికథ ఆవిడ ఏర్పాటు చేసిందే. ఊరు ఊరంతా వచ్చి వింటున్నారు. దాసుగారు కూడా మంచి ప్రావీణ్యత కలవాడిలా ఉన్నాడు. శ్రావ్యంగా గానంచేస్తూ గత రెండు వారాలుగా ఊళ్ళోవారి నాయన అలరిస్తూనే ఉన్నాడు.

ఆరోజు హరికథ ముగిస్తుంది. రావణుడు మరణిస్తాడు. ఆ సందర్భంలో దాసుగారికి దండిగా కట్నాలుముడుతున్నాయి. ఒకొక్కరే అయిదులు, పదులు, పాతికలు, అర్ధనూట పదహార్లు చదివిస్తున్నారు. రామాయమ్మగారు నూటపదహార్లు చదివించింది.

చదివింపులయ్యాక శ్రీరాముడు రావణాసురుడి బొడ్లో బాణం కొట్టాడు. రావణాసురుడి కథ ముగిసింది.

హరిదాసుగారు తన మాటలు కొన్ని చెప్పాడు. "అయ్యా—అప్పటికీ ఇప్పటికీ ఎప్పటికీ రావణాసురులుంటూనే ఉంటారు. శ్రీరామచంద్రులూ ఉంటారు. వీరి మధ్య నిరంతర పోరాటం కొనసాగుతూనే వుంటుంది. కానీ అప్పుడప్పుడు రావణాసురుడికీ విజయం లభించవచ్చు. కానీ ఆవిజయం తాత్కాలికమే కావడానికి ప్రజలు సహకరించాలి. రావణాసురుడిది రాక్షసబలమయితే— రాముడిది ధర్మబలం, న్యాయబలం, ప్రజాబలం, అందువల్లనే చిట్టచివరకు ఆ బలం నెగ్గగలిగింది.

మీ గ్రామంలో ఉన్న రామాయమ్మగారి వంటి వ్యక్తి ఇంతవరకూ నాకెక్కడా తటస్థపడలేదు. జీవితమే ఒక సమరమనుకుంటే ఆ సమరంలో ఇంతవరకూ రామాయమ్మగారు సాధించిన విజయం వెనుక ఆవిడ నడుస్తున్న ధర్మన్యాయ మార్గాలున్నాయి. అందువల్లనే ఈ వయసులో కూడా ఆవిడ ఆరోగ్యంగా ఉండగలిగారు. పూర్వనీయులగు రామాయమ్మగారు తమ ధర్మన్యాయ మార్గాలద్వారా మరిన్ని వర్షాలు జీవించాలని కోరుకుంటున్నాను. శ్రీరామచంద్రుడి రాజ్యంలో ప్రజలకు ఏలోటూ లేదు. ఏ ఈతి బాధలూ లేవు. అందుకే శ్రీరామ రక్ష అన్నపదం వాడుకలోకి వచ్చింది. రామాయమ్మగారి ఉనికి ఈ గ్రామానికి శ్రీరామరక్ష అని నా అభిప్రాయం—" అన్నాడు.

అక్కడున్న అందరూ చప్పట్లు కొట్టారు. ఆ గ్రామంలో ఆవిడ కొక విశిష్టస్థానముంది. ఆవిడంటే అందరికీ అభిమానం.

జనంలోంచి ఒక వ్యక్తి తోసుకుంటూ ముందుకు

వచ్చాడు. అతనికి సుమారు పాతికేళ్ళు పైనే ఉండవచ్చు ధోతీ, లాల్చీలలో నిండుగా కనిపిస్తున్నాడతను.

"కరణంగారబ్బాయి" అనుకున్నారు చాలామంది గుసగుసలుగా. పల్లెటూళ్ళలో కుర్రాళ్ళని పెద్దవాళ్ళతండ్రి పేరుతో గుర్తుంచుకోవడం కద్దు. కరణంగారబ్బాయి స్టేజి మీదకు వచ్చి హరిదాసుగారికి ప్రణామంచేసి తర్వాత ఊరందరికీ నమస్కారించాడు.

"శ్రీదాసుగారురామాయణాన్ని మహాద్భుతంగా గానం చేశారు. ఈ రోజుల్లో మావంటి కుర్రవాళ్ళకూ కూడా అత్యంతాశక్తికరంగా ఉండే విధంగా ఆయన కథ చెప్పారు. కథ చెప్పిన ఆయనకూ, అది ఏర్పాటు చేసిన రామాయమ్మగారికీ ఊరి తరపున నా అభినందనలు. ఈ శుభసమయంలో నేను పంచిపెట్టే ఈ స్వీట్సు శ్రీరామ ప్రసాదం కావాలని కోరుకుంటున్నాను. ఒక పర్యాయం దాసుగారిని నావద్దనున్న ఈ స్వీట్లను తాకి పవిత్రత నాపాదించవలసిందిగా కోరుతున్నాను" అన్నాడతను.

అతని భుజానికి తగిలించి ఉన్న సంచీని ఒక పర్యాయం దాసుగారికి అందించాడు. అయన దాన్నందుకుని కొద్ది క్షణాలపాటు కళ్ళు మూసుకున్నాడు. కళ్ళు తెరిచి— "కానివ్వండిబాబు" అన్నాడు.

కరణంగారబ్బాయి ప్రసాదాలు పంచి పెట్టడం ప్రారంభించాడు. ముందుగా అతను హరిదాసుగారికి సంచీలోని స్వీట్సు ఇచ్చాడు. తరువాత అక్కడున్న ప్రతి ఒక్కరికీ ఇవ్వసాగాడు.

అతను రామాయమ్మగారి దగ్గరకు వెళ్ళి స్వీటు అందిస్తూ "మీవంటి పుణ్యాత్మురాలికి ఈ లోకంలోకంటె అ

లోకంలో లభించే సత్కారాలే ఎక్కువ" అంటూ పాదాభినందనం చేశాడు.

ఆవిడ ఆప్యాయంగా అతని తల నిమిరి ప్రసారం నోట్లో వేసుకుంది.

* * *

"ఆచార్లుగారూ ఒక్కసారి మా ఇంటికొస్తారా?" అన్నాడు రామం.

రామం వారాలమీద చదువుకుంటున్న పిల్లవాడు. అతని మకాం రామాయమ్మగారింట్లో. వారానికొకరి ఇంట్లో భోంచేస్తూంటాడు. ఎవరింట్లోనూ వారం దొరకనప్పుడు రామాయమ్మగారింట్లోనే భోంచేస్తూంటాడు.

"ఏమిటి కథ పొద్దునే ఇలా వచ్చావ్?" ఆచార్లుగారడిగేడు.

"అమ్మగారు రాత్రి పడుకున్నారా రోజూ పొద్దుపొడవకుండా లేచేవారింతవరకూ లేవలేదు. వెళ్ళి పలకరిస్తాంటే ఉలకరు, పలకరు. ముందు వంటావిడ చూసిందీ విషయం. ఒక్కసారి మీరు వచ్చి చూస్తే బాగుంటుంది. మాకేమిటో భయంగా ఉంది."

ఆచార్లుగారు వెంటనే చొక్కా వేసుకుని మందుల సంచీ తీసుకుని చెప్పులు తొడుక్కుని రామం వెంట బయలేరాడు. ఆయన రామాయమ్మగారిల్లు చేరుకునేసరికి అప్పుడే చుట్టుపక్కల జనం చాలా మంది పోగయ్యారు. అక్కడ చేరిన జనం కబుర్లను బట్టి ఆవిడ పోయుంటుందని అందరూ అనుకుంటున్నట్లు ఆచార్లుగారికి అర్థమయింది.

ఆయన రామాయమ్మగారిని చూస్తూనే ముఖంలో జీవకళ లేదనుకున్నాడు. తర్వాత చేయి పట్టుకుని నాడి పరీక్షించి చేయి క్రింద పెట్టేసి తలవంచుకున్నాడు.

"ఏమంటాచార్లుగారూ" అన్నారెవరో.

"అనడానికేముంది పెద్దావిడ కథ అయిపోయింది" అన్నాడాచార్లుగారు.

హఠాత్తుగా ఘొల్లుమని ఏడుపులు ప్రారంభమయ్యాయి. ఏడుపుల మధ్య రామాయమ్మగారి గుణగుణాల ప్రస్తుతి కొనసాగుతోంది.

"నిన్న రాత్రిదాకా చక్కగా ఉంది కదమ్మా రాత్రికి రాత్రి ఏమయిందో ఏమిటో!"

"ఆఁ తోంభై ఏళ్ళు నిండాక ఏదో ఒక రోజు తప్పదు."

"చాలా పుణ్యాత్మురాలు, తనేర్పాటు చేసిన హరికథ ముగిసేవరకూ ఉండి రావణాసురుడి చావు చెవులారా విన్నాకనే మరణించింది."

"ఆ చావుకూడా ఎంత చక్కగావచ్చిందో చూడండి. పువ్వులా వెళ్ళిపోయింది. ఓ జబ్బులేదు ఏంలేదు, భీష్ముడిలా స్వచ్ఛంద మరణం పొందినట్లుంది."

ఈ కబుర్లు వింటున్న వారిలో కరణంగారబ్బాయీ ఉన్నాడు. అందరితో పాటు అతనూ కొన్ని మాటలు అంటున్నాడు.

9

"నాపేరు రమణరావు" అన్నాడు కాఫీ త్రాగుతూ.

"మీరు మా నాన్నగారి స్నేహితులనుకుంటాను" అన్నాడు మురళి ఆయనెవరో అంచనా వేయడానికి ప్రయత్నిస్తూ.

"మీకు రామాయమ్మగారు తెలుసుననుకుంటాను నేను వారి లాయర్ని."

మరొకప్పుడైతే ఏ రామాయమ్మ అని అడిగి ఉండే వాడే మురళి. కానీ ఇప్పుడతనికి ప్రతి క్షణం ఆవిడే గుర్తుకొస్తోంది.

జ్యోతిష్కుడు చెప్పిన ప్రకారం ఆవిడ చనిపోయి రెండు వారాలు దాటి ఉండాలి. కానీ తనకింత వరకూ ఏ కబురూ రాలేదు. స్వయంగా కబురు తెలుసుకునేందుకు భయంగా ఉంది, తర్వాత తను చిక్కుల్లో పడతాడేమో నని.

"నేను మీకిప్పుడు రెండు వార్తలు తీసుకొచ్చాను. అందులో ఒకటి దుర్వార్త!" అన్నాడు రమణరావు.

మురళి బాధగా ముఖం పెట్టి "ఇటీవల నేను వింటున్న వన్నీ దుర్వార్తలే" అన్నాడు.

"అయినా తొంభైఏళ్ళు నిండినావిడ పోయారంటే అది పెద్ద దుర్వార్త అనుకోను. ఎటొచ్చీ ఇంకా కాలూ చేయీ బాగానే ఉండగా, ఎన్నో మంచిపనులు చేస్తున్న ఒక గొప్ప మనిషి మరి భూమ్మీద లేదని బాధపడాలి."

"ఏమిటి మీరనేది లాయరుగారూ మామ్మా...' అన్నాడు మురళి.

"అవును. ఆవిడ ఇంక లేరు—" అంటూ రమణరావు రామాయమ్మ పోయిన దినం చెప్పేడు. ఆయన చెప్పిన తేదీని గణించుకుని 'సరిగ్గా జ్యోతిష్కుడు చెప్పినట్లే అయింది' అనుకున్నాడు మురళి.

తను వచ్చిన పని క్లుప్తంగా వివరించాడు రమణరావు. రామాయమ్మగారు తన అనంతరం తన ఆస్తి తను ఖర్చు చేసే పద్ధతుల్లోనే ఖర్చు చేయబడాలని కోరుకుంది. ఆవిడ దృష్టిలో ఆ ప్రకారం ఆస్తిని సద్వినియోగం చేయగల

వాళ్ళిద్దరే ఉన్నారు. ఒకరు సుధాకర్రావు, రెండు మురళీ. ఆస్తి అంతా సుధాకర్రావుకే చెందాలనీ అతను మరణించిన పక్షంలో, మురళికి చెందాలనీ ఆవిడ వీలు వ్రాసింది. ప్రస్తుతం సుధాకర్రావు బ్రతికిలేడు. ఆ కారణంగా రామాయమ్మగారి ఆస్తికి మురళి వారసుడయ్యేడు.

"మీ నాన్నగారి ధర్మగుణం గురించి ఆవిడ తరచుగా చెబుతూండేవారు. ధానధర్మాలతో మీ కుటుంబం సుసంపన్నస్థాయినుంచి మధ్యతరగతి స్థాయికి దిగిపోయిందని కూడా ఆవిడ ఎన్నోసార్లు నా దగ్గర బాధపడ్డారు" అన్నాడు రమణరావు.

మురళి ఆయన మాటలు వినడం లేదు. జ్యోతిష్కుడు పెదనాన్నగారి మరణం గురించి చెప్పాడు. తనకు యాభై వేలొచ్చాయి. సుధాకర్రావు, రామాయమ్మగార్ల మరణం గురించి చెప్పాడు. తనకిప్పుడు పెద్ద ఆస్తి వస్తోంది.

ఇదంతా ఎందుకు జరుగుతోంది? జ్యోతిష్కుడికి తనవల్ల ప్రయోజనమేమిటి? తనకోసం ఇన్ని హత్యలెందుకు చేస్తున్నాడు?

"ఒక చిన్న సందేహం—ఒకవేళ నేనుకూడా బ్రతికి ఉండకపోతే ఈ ఆస్తి అప్పుడెవరికి చెందుతుంది?" అనడిగేడు మురళి అనుమానంగా.

రమణరావు నవ్వి "ప్రభుత్వానికి" అన్నాడు.

మురళి ఏదో ఆలోచిస్తూ "వీలునామా చాలా రహస్యంగా వ్రాయబడిందనుకుంటాను, కారణమేమిటి?" అన్నాడు.

"ఆస్తికోసం ఆవిడ చుట్టూ చేరినవారు చాలా మందున్నారు. ఆవిడ వీలు వ్రాసినట్లు ఎవ్వరికీ తెలియదు. తెలిస్తే రోజూ ఆవిడ మీద ఒత్తిడి తీసుకొస్తూండేవారు.

అదలాగుంచి వారసులక్కూడా ముందునించీ ఆ విషయం తెలియడమిష్టం లేదు. తన మానాన తను బ్రతుకుతూ తను పోయేక తన ఆస్తి మీకివ్వడమే ఆవిడ ఉద్దేశ్యం!''

''రామాయమ్మగారిలా వీలు వ్రాసినట్లు ఇంకా ఎవరికి ముందుగా తెలుసు?''

రమణరావు ఆశ్చర్యంగా మురళి వంక చూశాడు ''మీరీ ప్రశ్నలన్నీ ఎందుకడుగుతున్నారో నాకాశ్చర్యంగా ఉంది. ఈ వీలునామా సంగతి నాకుతప్ప మరెవ్వరికీ తెలియదు'' అని ''అన్నట్లు ఇందులోని దస్కూరీ ఆ ఊరి కరణంగారిది. ఆయనక్కూడా ఈ వీలునామా విషయం తెలుసు'' అన్నాడు.

''నేనిలా అడుగుతున్నానని మరోలా అనుకోకండి. ఇలా అనుకోకుండా ఆస్తి కలిసి రావడం నాకాశ్చర్యంగా ఉంది. ఇంకా నమ్మలేకుండావున్నాను. మామామ్మకు ఇంత అభిమానముందని నాకు తెలియదు. ఆవిడ అభిమానాన్ని నాపై ఇలా చూపించగలదనీ అనుకోలేదు. ఏ అడ్డంకులూ లేకుండా ఆవిడ అభిమానం ఆస్తి రూపంలో మీద్వారా నన్ను చేరుకోగలగడమూ ఆశ్చర్యమే! బహుశా ఆ కరణం గారీ విషయాన్ని చాలా గోప్యంగా ఉంచగలిగారను కుంటాను. ఆయన వయసేమాత్రముంటుందో!''

రమణరావు ముఖంలో ప్రశ్నార్థకం స్పష్టంగా కనపడింది ''తప్పకుండా యాభై ఏళ్ళకుపైగా వుంటుంది'' అన్నాడు. మురళి కాసమాధానం రుచించలేదు.

అతనికి ఖచ్చితంగా తెలుసు. రామాయమ్మగారు హత్య కావించబడింది. కానీ ఆ హత్యవల్ల తనకు మినహాగా మరెవ్వరికీ ప్రయోజనం లేదు. అటువంటప్పుడీ హత్య ఎందుకు జరిగింది?

10

తల్లిని, చెల్లెలిని తీసుకొని ఆ రోజు మురళి సినిమా కెళ్ళాడు.

సినిమా హాల్లో,ఇంటర్వెల్లో ఎవరో భుజంతట్టి పిలిచారు మురళిని. వెనక్కు తిరిగాడు మురళి.

"ఒకసారి బయటకు వెడదాం వస్తారా?" అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు. మురళి అతనితో మాట్లాడకుండా, వస్తానని చెల్లెలికి చెప్పి, బయటకు నడిచాడు.

సినిమాహాలు బయట ఆవరణలో ఇద్దరూ ఒకచోట ఆగారు.

"పాపం, రామాయమ్మగారు" అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు పెదవి విరిచి.

"అవును. విన్నాను. కానీ, ఆవిడ ఎప్పుడు ఏ క్షణాన పోతారో హంతకుడికి తెలిసినంత ఖచ్చితంగా, మీకూ తెలుసు" అన్నాడు మురళి, హంతకుడన్న పదాన్ని నొక్కి పలుకుతూ.

"నిజమే. కానీ, ఆవిడ పోవడంద్వారా హత్యగురించి కూడా సందేహించ నవసరం లేనంత ఆస్తి మీకు కలిసిందని విన్నాను" అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు హత్య అన్నపదాన్ని నొక్కి పలుకుతూ.

మురళి గతుక్కుమన్నాడు. జ్యోతిష్కుడి ఉద్దేశ్య మతని కర్థం కాలేదు. అతను తీక్షణంగా జ్యోతిష్కుడి వంక చూసి, "ఇంకా ఎంతమంది చావులగురించి జోస్యం చెప్పదల్చుకున్నారు?" అనడిగేడు.

"అది మీ ప్రవర్తనమీద ఆధారపడి వుంది" అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు.

"అంటే?"

"ఏమీ లేదు. నేను మీ కెన్నో మంచి జోస్యాలు చెప్పాను. అందుకు నాకు ప్రతిఫలం కావాలంటే ఇస్తారా?"

"నేను మిమ్మల్ని జోస్యం చెప్పమని అడగలేదు. ఐనా మీరు చెప్పారు. దానికి నేనేం చేసేది?"

జ్యోతిష్కుడు నవ్వాడు. "ఈ ప్రపంచంలో ప్రతి ఒక్కరికీ జరగబోయేది తెలుసుకోవాలనుంటుంది. అందు గురించే అందరూ తహతహలాడుతూంటారు. జరగబోయేది ఖచ్చితంగా చెప్పగలగడం ఎంతోమందికి సాధ్యపడదు. అందుకు ఎంతో అనుభవం కావాలి. శ్రమకూడా వుంటుంది. అనుభవం, శ్రమ రెండూ ఉపయోగించి నేను మీకు జోస్యం చెప్పాను. అందువల్ల కొన్ని విషయాలు మీకు ముందుగానే తెలిశాయి. కొంతమంది చావులగురించి మీకు ముందుగానే తెలిసింది. నా జోస్యం తప్పదని అనుభవ పూర్వకంగా మీరు తెలుసుకున్నారు. అయినప్పటికీ విని ఉపేక్షించి ఊరుకున్నారు. అంటే అర్థమేమిటి? చని పోయిన వ్యక్తులను రక్షించే ఉద్దేశ్యం మీకు లేదనేగా?"

మురళి ఉలిక్కిపడి, "వాళ్ళను నేనెందుకు రక్షిం చాలి?" అన్నాడు.

"చాలా బాగా అడిగారు. వాళ్ళని మీరెందుకు రక్షిం చాలి? అందులోనూ వాళ్ళ చావువల్ల మీకు లాభం చేకూరుతున్నప్పుడు__...!" అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు.

"నా ఉద్దేశ్యమది కాదు" అన్నాడు మురళి తడ బడుతూ. "నా మానాన నేను బ్రతుకుతున్నాను. ఎవరో చెప్పిన మాటలు విని రక్షించడానికి, పరుగెత్తడానికి నాకు సమయమూ లేదు, నేను పోలీసు అధికారినీ కాను."

"రక్షించాలనుకుంటే ఇవేమీ అవసరంలేదు. ఒక చిన్న హెచ్చరిక—చాలు. వాళ్ళు జాగ్రత్తపడి వుండేవారు."

మురళికి జవాబు తోచలేదు.

"మీ భయం నాకు తెలుసు. మీరు హెచ్చరిక పంపితే అనవసరంగా మీ పేరు పోలీసుల దృష్టిలోకి వస్తుంది. ఎలాగూ మీరు నా జోస్యాన్ని బద్ధం చేయలేరు. పైగా పోలీసుల అనుమానం మీ మీదకు వస్తుంది. అందుకే గప్ చిప్ గా ఊరుకున్నారు. మీరు చాలా పిరికివారు. కానీ, మీ పిరికితనానికి అర్థముంది. పోలీసు లసాధ్యులు. అతి చిన్న విషయం బయటపడ్డా, అంతా మీ పీకకు చుట్టబెట్ట గలరు. నా సంగతి వేరు. నాకు పోలీసులంటే భయంలేదు. అయినా జోస్యం చెప్పుకుని బ్రతికేవాణ్ణి, నాకు పోలీసు లంటే భయమెందుకు?"

ఏం మాట్లాడాలో మురళికి తోచలేదు. "ఇందాకా మీరేదో ప్రతిఫలం గురించి మాట్లాడేరు."

"ఆఁ అదే. మీరు గుర్తుచేసేక అడుగుదామని చూస్తున్నాను. ఇస్తారా చెప్పండి."

"అసలు మీకేం కావాలో చెప్పండి. దాన్నిబట్టి ఆలోచించాలి!"

"చాలా సింపుల్. మీ చేతుల్లో వున్నదే" అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు.

"చెప్పండి" అన్నాడు మురళి భయంభయంగా.

"ఏమీ లేదు. మీ చెల్లెల్ని నాకిచ్చి పెళ్ళి చేయండి" అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు.

"వ్వాట్" ఉలిక్కిపడ్డాడు మురళి.

ఇంటర్వల్ పూర్తయినట్లుంది. హాల్లోంచి బెల్ మ్రోగింది.

"కంగారు పడకండి, నేను మా పెద్దవాళ్ళను తీసుకునే వస్తాను. మీకూ, నాకూ కులం సరిపోతుంది. గోత్రం ఒకటి కాదు. అన్నివిధాలా పెళ్ళికి అనుకూలం. ఆలోచించి చెప్పండి."

మురళికి ఆలోచన తెగలేదు. హాల్లోంచి యింకోసారి బెల్ మ్రోగింది.

"ఆలోచిస్తూండండి, సినిమా అయ్యేక మళ్ళీ మాట్లాడుకుందాం" అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు.

ఇద్దరూ హాల్లో ప్రవేశించారు.

మురళి కింక సినిమా సరిగా బుర్రలోకి ఎక్కడంలేదు. జ్యోతిష్కుడు తమతో వియ్యమందా లనుకుంటున్నాడు. అతను చాలా ప్రమాదకరమైన వ్యక్తి. హంతకుడేమో కూడా! అటువంటి వ్యక్తికి ఇంట్లో బంధువుస్థానమివ్వడం ఊహాలోనే భయంకరంగా వుంది.

అమ్మలు చాలా అమాయకురాలు. జ్యోతిష్కుడి కామెనిచ్చి వివాహం చేయడం దారుణమైన అన్యాయమే అవుతుంది.

సినిమా నడుస్తున్నంతసేపూ జ్యోతిష్కుడి కెలా సమాధానం చెప్పాలా అని ఆలోచిస్తూనే వున్నాడు మురళి. సినిమా అయిపోయేక అతను తల్లినీ, చెల్లెలినీ రిక్షాలో ముందుగా ఇంటికి పంపేశాడు. జ్యోతిష్కుడతనికోసం రోడ్డుమీద ఎదురుచూస్తున్నాడు.

"ఆలోచించేరా?" అనడిగే డతను మురళిని చూస్తూనే.

"ఆలోచించడాని కేముంది? నేను నిస్సహాయుణ్ణి. రెండ్రోజుల క్రితమే చెల్లాయికో సంబంధం సెటిల్ చేసేశాం!" అన్నాడు మురళి బాధను నటిస్తూ.

"మిస్టర్ మురళీ, అన్నీ నాకు తెలుసు. మీరు మొన్న పెళ్ళిచూపులకు వచ్చినవారి దగ్గర్నుంచి ఉత్తరంకోసం ఎదురుచూస్తున్నారు. వాళ్ళు ఓకే అనే అవకాశాలు చాలా వున్నాయి. కానీ, మీరుకూడా ఓకే అంటే ఆపైన పెళ్ళికొడుకు విషయంలో నేను జోస్యం చెప్పేయాల్సి వుంటుంది" అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు తీవ్రంగా.

"ఏమిటి మీర నేదిశ్?" అన్నాడు మురళి భయంగా.

"తెలిసీ చెప్పకుండా ఎలా ఊరుకు నేది? మీ చెల్లెలు జాతకానికీ, మొన్న పెళ్ళిచూపులకొచ్చినతని జాతకానికీ సరిపడదు. పెళ్ళిముహూర్తం నిర్ణయించిన మూడోనాడు అతను మరణిస్తాడు. అతని ప్రాణాలు రక్షించాలనుకుంటే ఈ వివాహం ఆపాలి!" అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు గంభీరంగా.

ఈసారి మురళి నిజంగా వణికిపోయాడు. ఏదో అర్థంకాని భయ మతన్నావహించింది. "మీ విషయంలో ఏ నిర్ణయమూ తీసుకోడానికి నాకు వ్యవధి కావాలి" అన్నాడు.

"ఎంతకాలమైనా ఆగుతాను. ఫరవాలేదు. కానీ..." జ్యోతిష్కుడు మాట పూర్తి చేయకుండా మురళి కళ్ళలోకి చూశాడు. మిగతా మాటలు అతని కళ్ళలో చూశాడు మురళి.

11

లలిత దగ్గర్నుంచి మురళికి ఉత్తరం వచ్చింది. అందులో విశేషాలేమీ వ్రాయలేదు. అర్జంటుగా అతన్ని బయల్దేరి రమ్మనమని వ్రాసిందామె.

మురళి మనసు కీడును శంకించింది. అతను తక్షణం

బయల్దేరి వాళ్ళ ఊరు వెళ్ళాడు.

మురళి వెళ్ళిన సమయానికి పట్టాభిరామయ్యగారింట్లో లేరు. గుమ్మంలోనే లలిత ఎదురయిందతనికి. మురళిని చూస్తూనే ఆమె ముఖం చేటంతయింది. "రా బావా, కూర్చో!" అందామె.

"అత్తయ్యేదీ?" అడిగేడతను.

"వంటింట్లో వుంది. నాన్న పనిమీద పొరుగూరు వెళ్ళారు. సాయంత్రానికి వస్తారు" అంది లలిత.

సోఫాలో చతికిలబడ్డాడు మురళి.

"ఏమిటి సంగతి?" అడిగాడు మురళి.

లలిత పరిస్థితులు వివరించింది. తండ్రి ఆమెకు వేరే సంబంధాలు చూస్తున్నాడు. ఇటీవలే ఒక సంబంధం వచ్చింది. అది పట్టాభిరామయ్యగారికి బాగా నచ్చింది. త్వరలో తాంబూలాలు పుచ్చుకుందా మనుకుంటున్నా డాయన.

"చాలా పెద్ద ఇబ్బందిలో పడ్డాను బావా! నాన్నకు నీతో సంబంధం ఏమాత్రమూ ఇష్టంలేదు" అంది లలిత.

"ఈ సమస్యకు ఒక్కటే పరిష్కారం. మనస్ఫూర్తిగా నన్ను ప్రేమిస్తున్నావనుకుంటే నాతో వచ్చెసేయ్" అన్నాడు మురళి.

లలిత బాధగా నవ్వి, "ఒకప్పుడైతే ఆ పనే చేసివుండేదాన్ని. కానీ, ఇప్పుడు కుదరదు. నాన్నకు గుండెజబ్బుంది. ఆయన్నెట్టే ఆవేశపరచకూడదని డాక్టర్ చెప్పాడు. నేను నీతో వచ్చేస్తే, ఆ షాక్‌కి ఆయనకేదైనా అయితే" అంది.

"నిజమే. ఆఖరు ప్రయత్నంగా మావయ్యతో మళ్ళీ మాట్లాడి చూస్తాను" అన్నాడు మురళి.

"అందుకే నీకు ఉత్తరం రాశాను. పెద్ద ఆశ లేకపోయినా మన ప్రయత్నాలు మనకుండాలనే ఉద్దేశ్యంతో..." అంటూ ఆలోచనలో పడిపోయింది లలిత.

ఆ సాయంత్రం పట్టాభిరామయ్యగారు వచ్చారు.

"ఏరా, యెప్పుడొచ్చావ్?" మురళిని పలకరించాడు.

"ఉదయం వచ్చేను మావయ్యా. ఏవో పనులుండీ ఊరు వచ్చాను. వచ్చేక నిన్నుకూడా చూసిపోదామని ఆగిపోయాను."

"అంతా కులాసానా?"

మురళి తలూపాడు. పట్టాభిరామయ్య, మురళి వంక పరీక్షగా చూసి నిట్టూర్చాడు. "లలితకు సంబంధం నిశ్చయం చేశాను. విన్నావా?" అనడిగేడు.

"విన్నాను మావయ్యా. కానీ, లలిత కిష్టం లేదటగా."

"ఏడిసింది. ఆ మాట పెళ్ళైన ఏడాదికి కనిపిస్తే అడిగి చూడు" అన్నాడు పట్టాభిరామయ్య.

"ఏడాదిదాకా ఆగడమెందుకు మావయ్యా, ఇప్పుడే అడిగి చూడు. లలిత యెవరంటే యిష్టపడుతుందో!" అన్నాడు మురళి ధైర్యం చేసి.

పట్టాభిరామయ్య నవ్వాడు, "నాకు తెలుసురా, అన్నీ నాకు తెలుసు. కానీ, అలా జరగడం దేవుడి కిష్టం లేదు. అందుకే ఇల్లరికానికి నువ్వొప్పుకోలేదు."

"ఇల్లరికం రావడాని కిప్పుడు నాకేం తక్కువయింది మావయ్యా. దేవుడు కరుణించి, నాకూ ఆస్తి కలిసొచ్చింది. లలితను నాకిస్తే అన్నివిధాలా సుఖపడుతుంది."

"ఒరేయ్, లలితను చేసుకునేవాడికి వేరే ఆస్తి ఉండక్కర్లేదురా. దాన్ని చేసుకున్నవాడు ఆటోమేటిక్‌గా

ఆ స్తిపరుడైపోతాడు. ఆ సంగతి నీకూ తెలుసు" అన్నాడు పట్టాభిరామయ్య.

"మరి...?"

"నాకు మీ నాన్న తెలుసురా! ఆయనగారి మనసు నిండా జాలి, కరుణలే. ఫలితంగా ఆస్థంతా హారతి కర్పూరంలా హరించుకుపోయి, ఈ స్థితికి వచ్చేరు. నీక్కూడా అన్నీ మీ నాన్న పోలికలే. అందుకే ఆ రామాయమ్మ ఆ స్తి నీకిచ్చింది. మీలాంటివాళ్ళ చేతుల్లోకి సంపద వస్తే సుఖపడేది లలిత కాదురా—దరిద్రులు, ముష్టివెధవలు, ఎందుకూ పనికిరాని సోమరిపోతులు! పదిలక్షలను, పాతిక లక్షలు చేయాలని తాపత్రయపడే నాకూ, కన్నీళ్ళ గాథలు విని లక్షలను కరిగించుకునే మీకూ సరిపడదు. ఇల్లరికమంటే వేరు. అప్పుడీ ఆ స్తి నీకు చెందదు. కేవలం దీనికి సంరక్షకుడివే అవుతావు."

మురళికి పట్టాభిరామయ్యగారి అభిప్రాయం తెలిసి పోయింది. "ఒకళ్ళకు మంచి చేయాలనుకోవడం తప్పవదు మావయ్యా. కానీ, తనకు మాలిన ధర్మానికి పోయేవాడిని కాదు నేను. నీ ఆ స్తిని నీ ఇష్టం వచ్చినట్లు చేసుకో. నాకు చిల్లిగవ్వకూడా ఇవ్వకు. లలిత నాదగ్గర సుఖపడుతుందో, లేదో—నీకు కాలమే ఋజువు చేయగలదు."

"లాభంలేదు. ఇల్లరికాన్ని కాదన్నరోజునే లలితను భార్యగా ఆలోచించే హక్కు కోల్పోయావు నువ్వు. ఈ విషయంలో ఇంక చర్చలకు తావులేదు."

తను ఇల్లరికాన్ని కాదనడమే ఆయన లలితకు వేరే సంబంధాలు చూడ్డానికి కారణమని అతనికి అర్థమైంది.

ఆయన ఆవేశపడుతున్న ఛాయలు కనిపించి మరి మాట్లాడలేదు మురళి.

12

"నీకూ, లలితకూ వివాహం జరిగి తీరుతుంది."

ఆశ్చర్యంగా చూశాడు మురళి, జ్యోతిష్కుడి వంక.

"ఎలా?"

జ్యోతిష్కుడు నవ్వాడు. "మీ ఇద్దరి పెళ్ళికీ ఇటూ అటూ కూడా కలిపి ఒకేఒక ఆటంకముంది. ఆ ఆటంకం పేరు పట్టాభిరామయ్య. అవునా?"

తల ఊపాడు మురళి.

"జాతకాన్నిబట్టి చూస్తే ఆ ఆటంకానికి ఆయుష్షా లేదు" జ్యోతిష్కుడు ఆగాడు.

మురళి కంగారుగా అతని ముఖంలోకి చూశాడు.

"ఈ నెల ఇరవయ్యోడో తేదీన ఆయన పెళ్ళి తాంబూలా లుచ్చుకోవాలని అనుకుంటున్నాడు. ఈ రోజు పదహారవ తేదీ. సరిగ్గా ఎల్లుండి అనగా పద్దెనిమిదవ తేదీ రాత్రి ఆయన మరణించబోతున్నారు."

మురళి ఉలిక్కిపడి, "ప్లీజ్, మావయ్యను హత్య చేయవద్దు" అన్నాడు.

"హత్యలు నేనెందుకు చేస్తాను. కేవలం జోస్యం చెప్పాను" అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు తాపీగా.

"వద్దు. మీ జోస్యం నిజం కాకూడదు" అన్నాడు మురళి కంగారుగా.

జ్యోతిష్కుడు తీక్షణంగా మురళి కళ్ళలోకి చూశాడు. "నా జోస్యం అబద్ధం కాదు, కాలేదు. విధిని ఎదిరించడం ఎవరికీ సాధ్యంకాదు. జరుగబోయేది చెప్పగలను. కానీ, ఆపలేను."

ఒక్కక్షణం ఆగి, "తెలివి తక్కువగా ముందుగా

హెచ్చరించడానికి ప్రయత్నించవద్దు. అలా చేయడంవల్ల ఒక మామూలు చావును పోలీసులు హత్యగా పరిగణించే అవకాశముంది. అందువల్ల మొట్టమొదట పోలీసులు మిమ్మల్నే అనుమానిస్తారు. దాంతో మీ చరిత్రే బయట పడుతుంది. ఇటీవల మీ చరిత్ర నిండా మరణాలూ, అందువల్ల లాభాలూ..." అన్నాడు.

"నిజం నిలకడమీద తెలుస్తుంది. నేను నిజంగా నిర్దోషిని. ఏ హత్యలూ చేయలేదు. అవన్నీ మీ కారణంగానే జరిగాయి. చిట్టచివరకు మీరు పట్టుబడక తప్పదు" అన్నాడు మురళి.

జ్యోతిష్కుడు చిత్రంగా మురళివంక చూశాడు' "ఏమిటి నాకు ఇంతవరకూ జరిగాయనుకుంటున్న హత్యలు చేయడంవల్ల ప్రయోజనం? మీకు డబ్బు చేరుతుంటే నాకేం ఒరిగింది! జరుగబోయేది నాకు తెలుస్తోంది కాబట్టీ, అందువల్ల మీకు ప్రయోజనముందని తెలుసును కాబట్టీ, నేను మీకు ముందుగా చెబుతాను. అందుకు మీరు నన్ను హంతకుడని భావిస్తే, మీ ఆలోచనల్లోని కల్మషత్వం బయటపడుతుంది, తప్పితే నేను హంతకుణ్ణి కాను."

మురళికూడా ఆశ్చర్యంగా జ్యోతిష్కుడి వంక చూసి, "నిజమే, ఏమిటి మీకు నావల్ల వున్న ప్రయోజనం?" అనడిగాడు.

"నాకు జ్యోతిషం వచ్చు. కానీ, అది మీకే చెబుతున్నానంటే కారణమేమిటి? నేను మీ చెల్లెల్ని ప్రేమించాను. ఆమె లేనిదే నేను బ్రతకలేను. కాబోయే బావగారనే ఉద్దేశ్యంతో మీకు శుభవార్తలు ముందుగా అందిస్తున్నాను."

మురళికి ఇంక వినాలనిపించలేదు. "తప్పకుండా అది కాదు. అంతకుమించిన ప్రయోజనమేదో మీ రాశిస్తున్నారు" అన్నాడు.

"మీ రెలాగనుకున్నా నా కభ్యంతరం లేదు. ప్రస్తుతానికి మీరు మీ మావయ్యకు రాబోయే చావుగురించి ఎవరికీ చెప్పకండి. మీ మనసులోనే వుంచుకోండి. గుర్తుంచుకోండి, పద్ధెనిమిదవ తేదీ రాత్రి..."

13

లలిత అసహనంగా తనగదిలో అటూ ఇటూ పచార్లు చేస్తోంది. ఆ రోజు సినిమా కార్యక్రమముంది. సినిమాలకు వెళ్ళడం లలితకు కొత్తా కాదు, పెద్ద విశేషమూ కాదు. అయితే ఆ రోజు సినిమాకు పట్టాభిరామయ్యకూడా వస్తున్నాడు. అదే పెద్ద విశేషం!

వ్యాపార వ్యవహారాల్లో మునిగి తేలే పట్టాభిరామయ్యకు సినిమాలపట్ల చెప్పుకోదగ్గ ఆసక్తి లేదు. ఎప్పుడైనా చూసినా తెలిసినవా ళ్ళెవరితోనో అనుకోకుండా వెళ్ళి చూసివస్తాడు. అప్పుడైనా అంత ఆసక్తిగా చూడడు. తన స్నేహితుడితో వ్యాపారవిషయాలు మాట్లాడుతూంటాడు. సకుటుంబంగా సినిమాలు చూసిన సందర్భాలు బహు తక్కువ.

కాలేజీలో ఈ మధ్య ఉపన్యాసాల పోటీలో లలితకు మొదటి బహుమతి వచ్చింది. ఆ సందర్భంలో ఆమె తన స్నేహితురాళ్ళందరికీ పార్టీ చేసి సినిమాకు తీసుకెళ్ళింది. ఆ సినిమా లలితకు బాగా నచ్చింది. అది ఇంచుమించు పట్టాభిరామయ్యలాంటి వాడి కథ.

సినిమాలో పట్టాభిరామయ్య దుర్మార్గుడు కాదు. కానీ,

డబ్బుమనిషి. ఆయనకు బంధువులకన్నా, ఆత్మీయతకన్నా డబ్బు ముఖ్యం. లక్షలకు లక్షలు సంపాదిస్తున్నాడు. కానీ, జీవితంలో అసలైన సుఖమన్నది ఎరుగడు. తనెందుకు సంపాదిస్తున్నాడో, తన జీవితానికి అర్ధమేమిటోనని ఆయన ఆలోచించే క్షణం వస్తుంది. అప్పుడే ఆయన జీవితమూ ముగుస్తుంది.

కథ చెప్పిన తీరు హృద్యంగా వుంది. సినిమా నీటుగా వుంది. ఇది తన తండ్రి చూసి తీరవలసిన చిత్రమని లలితకు తోచింది. అందువల్ల ఆమె తండ్రిని ఎలాగో అలా ఈ సినిమాకు తీసుకువెళ్ళాలని పట్టుబట్టింది. గత వారంరోజులుగా ప్రయత్నిస్తూ ఈవేళ్టికి ఆయన్నొప్పించగలిగింది.

పట్టాభిరామయ్య సకుటుంబంగా సినిమాకు బయల్దేరాడు. పనివాళ్ళనందరినీ వెళ్ళిపొమ్మని, ఇంటికి తాళంపెట్టి మరీ సినిమాకు బయల్దేరాడు.

సినిమాహాల్లో దీపాలారిపోయాక లలిత తండ్రిని మరీ హెచ్చరించింది. సినిమా చాలా శ్రద్ధగా చూడమని. చిత్రంలోని ప్రతి సన్నివేశమూ అర్ధవంతమైనదని మరీమరీ చెప్పింది. ఆ రోజు పట్టాభిరామయ్య ఉత్సాహంగా ఉన్నాడు. ఆయన సినిమాను శ్రద్ధగానే చూస్తున్నాడు.

ఇంటర్వెల్ కావడానికి ఓ పావుగంటుందనగా ఎవరో పట్టాభిరామయ్య భుజం తట్టారు. వెనక్కు తిరిగాడాయన. చీకట్లో ముఖం సరిగ్గా తెలియలేదు.

"మీ కుర్చీ క్రిందగా పడున్నాయి. ఈ తాళాలు మీవేననుకుంటాను" అంటూ అతను ఓ తాళం చెవుల గుత్తిని ఆయనకు అందించాడు.

అప్రయత్నంగా పట్టాభిరామయ్య జేబులు తడుము

కున్నాడు. జేబులో తాళం చెవులు లేవు. చీకట్లో కూడా తన తాళంచెవుల గుర్తి గుర్తు పట్టాడు.

శ్రద్ధగా సినిమాను చూడడంలో గమనించలేదు ఎంత సేపట్నించి తన జేబులో తాళాలు లేవో—

పట్టాభిరామయ్యకు అనుమానం కలిగింది. తన తాళాల గుత్తి బరువైనది. క్రింద పడితే చప్పుడవాలి. ఆ చప్పుడు ఎంత అదమరపుగా ఉన్నా సరే తనకు వినపడి తీరుతుంది. అది క్రింద పడి ఉండడానికి వీల్లేదు. జేబులోంచి క్రింద పడకుండా కుర్చీ క్రింద కెలా.వచ్చాయి తాళాలు?

అప్పుడే పట్టాభిరామయ్యకు మరో విషయం గుర్తు కొచ్చింది ఈ రోజు తాళాలు తన కూతురి దగ్గరుండాలి. తాళాలు అన్ని బాధ్యతలూ నాకొదిలి పెట్టి మీరు జాగ్రత్తగా సినిమా చూడండి నాన్నా, అని చెప్పిం దామె. తనకు సినిమా గురించి చెప్పాలన్న తాపత్రయంలో ఆమె సర్వమూ మరిచిపోయినట్లుంది.

"ఇంటి తాళాలు జాగ్రత్తగా ఉన్నాయా లలితా!" అడిగాడు పట్టాభిరామయ్యగారు.

"ఆఁ" అంటూ నడుం దగ్గర తడుముకుని ఉలిక్కి పడింది లలిత. ఆమె చటుక్కున లేవబోయింది. ఆమెను లేవకుండా అదిమి పట్టాడు పట్టాభిరామయ్య.

"కంగారు పడకు. రుమాలుకు కట్టి బొడ్లో దోపుకుంటే సరిపోయిందా. కాస్త జాగ్రత్తగా చూచుకోవద్దూ. సర దాకు నేనే నీ దగ్గర్నుంచి తీశాను. అయినా నీకు తెలియ లేదు" అన్నాడు పట్టాభిరామయ్య.

"భలేవారు నాన్నా ఎంత మంచి సినిమాలో ఉన్నా మీకు తాళాలమీదే దృష్టి పోదు" విసుక్కుంది లలిత.

పట్టాభిరామయ్యకు మరి సినిమామీద దృష్టి లేదు. ఇంటర్వెల్ అయేవరకూ ఆయన అసహనంగా హాల్లో కూర్చున్నాడు. కూతురి జోడ్లో ఉన్న తాళాలు చప్పుడు కాకుండా తన కుర్చీ క్రిందకు వచ్చాయి. అవి క్రింద పడ్డ వన్న మాటలు అసత్యం. ఎవరో వాటిని కాజేసి తన ఇంటికి వెళ్ళి అందినంత దోచుకుని తిరిగి తాళాల నిక్కడ పారేసి వుండాలి.

పట్టాభిరామయ్య ఇంకా ఆలోచిస్తున్నాడు. తన ఇల్లు మంచి సందడిగా ఉండే వీధిలో ఉంది. రాత్రి పది దాటినా వీధిలో జనం బాగా తిరుగుతుంటారు. ఎవరింటి కెవ రొచ్చారో పట్టించుకునే వారెవ్వరూ లేరు. ఇంట్లో పని వాళ్ళెవరూ లేరు. ఎవడైనా ఇంటి తాళాలు సంగ్రహించి దొంగలా ఇంట్లో ప్రవేశించి అందినవి తీసుకుని పోవచ్చు. ఎవ్వరూ అనుమానించరు.

నైట్ వాచ్‌మన్ రాత్రి పదిగంటల ప్రాంతాల వచ్చి ఉదయం ఆరు గంటల వరకూ ఉంటాడు. ఇంట్లో ఇన ప్పెట్లో రొక్కం మూడు వేలుంది. పాతిక వేలు విలువ చేసే నగలున్నాయి. ప్రమాదాన్ని శంకించి తనాట్టే క్యాషింట్లో ఉంచడు. చాలా వరకూ నగలు బ్యాంకు లాకర్సులో భద్రపరిచాడు.

ఇంటర్వెల్ కాగానే పట్టాభిరామయ్య లేచి లలితతో "నేనొక పది నిముషాలు ఆలశ్యంగా వస్తాను, కంగారు పడకు" అన్నాడు.

"ఎక్కడికెడుతున్నారు నాన్నా?" అంది లలిత.

"వచ్చేక చెబుతాను" అన్న ఆయన ముఖంలో ఆదు ర్దాను స్పష్టంగా చూడగలిగింది లలిత. కాని ఏం మాట్లాడ

లేదు. అంతవరకూ పట్టాభిరామయ్యకు అటూ ఇటూ కూర్చున్న లలిత, రాజేశ్వరమ్మలు పక్కపక్క సీట్లోకి మారారు.

"నాన్నమీద ఈ సినిమా ప్రభావమాట్టే ఉన్నట్లు లేదు. ఆయన మారతారేమోనన్న ఆశతో ఈ సినిమాకు తీసుకు వచ్చాను" అంది లలిత తల్లితో.

"ఆఁ పుట్టుకతో వచ్చిన బుద్ధి పుడకలతో కానీ పోదు లెద్దూ" అని నాల్కరుచుకుని లెంప వేసుకుంది రాజేశ్వరమ్మ.

14

పట్టాభిరామయ్య ఇంటి ముందు కారాపి దిగాడు. చెప్పుకోదగ్గ అనుమాన పరిస్థితులు ఇంటిముందు కనబడ లేదు. అయినా ఆయనకు ఆదుర్దాగా ఉంది. గబగబా గేటుతీసుకుని లోపల అడుగు పెట్టి వెళ్ళి ఇంటి తాళం తీశాడు. మధ్యహాల్లో లైటు వేశాడు.

ఇల్లు నీటుగా, నిర్మానుష్యంగా ఉంది.

అక్కణ్ణించి ఆయన ఇనప్పెట్టె ఉన్న గదిలోకి వెళ్ళాడు. అదే ఆయన పడక గది!

మనసులో దేవుణ్ణి స్మరించుకుని ఇనప్పెట్టె తలుపులు తీశాడు. ఎదురుగా రొక్కం కనబడింది. ఆత్రుతగా లెక్క పెట్టాడు, ఆయన గుండెలు వేగంగా కొట్టుకుంటున్నాయి. ఉండవలసిన దానికి ఒక్క రూపాయి కూడా తక్కువ కాలేదు. తర్వాత ఆయన నగలుంచే సొరుగు తీశాడు. ఈసారి ఆయన గుండెలు మరింత వేగంగా కొట్టుకున్నాయి. కానీ ఆయన అనుమానం నిరాధారమే అయింది. నగలు చెక్కు చెదరలేదు.

తేలిగ్గా నిట్టూర్చాడు పట్టాభిరామయ్య.

అప్పుడే ఆయనకు స్ఫురించింది. కూతురు తాళాలను బొడ్లో దోపుకుంది; తనకు కుడివైపున కూర్చుంది లలిత. ఎడమ వైపు బొడ్లో దోపుకుని ఉంటే క్రింద పడడంలో రుమాలు కారణంగా చప్పుడు కాస్త తక్కువగా అయుండ వచ్చు. తాళాలు తన సీటు క్రిందకు దగ్గర్లో పడే అవ కాశమూ ఉంది. అయినా వెనకాల కూర్చున్నవాడు లలిత సీటు క్రింద తాళాలు చూసి ఆడపిల్లను పలకరించడం బాగుండదనిపించి తన్ను పలకరించి తాళాలిచ్చి వుండ వచ్చు. ఏది ఏమైనప్పటికీ తన ఇంట్లో దొంగతనం జరగ లేదు.

పట్టాభిరామయ్య ఇనప్పెట్టె తలుపులు మూశాడు. తాళం వేసి లేచి నిలబడ్డాడు. ఆయన పడక గదిలో గోడ లకు చుట్టూ దేవుడి పటాలున్నాయి. ఒక్కొక్క దేవుడి పటానికీ నమస్కరించుకుంటూ వస్తూ ఒక వైపుగా చూసి ప్రాన్పడిపోయాడు.

లయకారకుడైన పరమశివుడి పటం క్రింద ఒక కుర్చీలో ఒక భయంకరమైన ఆకారం కూర్చుని వుంది. పొడుగాటి జుట్టు వికృతమైన ముఖం నోట్లోంచి పొడుగుగా వచ్చిన రెండు కోరపళ్ళు. నిలువునా నల్లటి రోమాలు, నోట్లో సిగరెట్ పొగ గుప్పుగుప్పుమని వదుల్తోంది.

పట్టాభిరామయ్య తన్ను చూడగానే ఆ ఆకారం పైకి లేచి నిలబడింది.

పట్టాభిరామయ్య వణుకుతున్నాడు. ఆయన మెదడు పనిచేయడం మానేసింది. శరీరంనిండా అంతులేని భయం. ఆ ఆకారం నెమ్మదిగా మరో రెండడుగులు వేసింది.

పట్టాభిరామయ్యా నోటమాట రాలేదు. ఆకారం మరో అడుగు వేసేలోగా ఆయన కుప్పలా కూలిపోయాడు.

ఆ ఆకారం పట్టాభిరామయ్యను సమీపించి అతని చేయి పట్టుకు చూసింది. సంతృప్తిగా తలాడించి ఆయన్ను ఎత్తుకుని మంచం మీద పడుకోబెట్టి భయాన్ని వ్యక్తపరుస్తూన్న ఆయన కంటి రెప్పలను మూసింది.

తర్వాత తన ముఖానికున్న మాస్కును తొలగించింది. ఒంటి మీద ఉన్న నల్లని రోమాలుగల దుస్తులను తీసింది. పాంటు జేబులో ఒక ప్లాస్టిక్ సంచీ తీసి దాంట్లో వీటిని ఉంచి అక్కణ్ణించి దొడ్డిదారిన బయటపడింది.

నీలం రంగు పాంటుమీద తెల్లషర్టు టక్ చేసుకుని ఒక లాంగ్ హైర్ యువకుడు పట్టాభిరామయ్యా ఇంట్లోంచి బయటకు రావడాన్ని ఆ హడావుడి వీధిలో ఎవ్వరూ ప్రత్యేకంగా గమనించలేదు.

15

'గుండె జబ్బుకాదు లలితా ఒక హంతకుడు మీ నాన్నగారి ప్రాణాలు బలిగొన్నాడు.' అనుకున్నాడు మురళి బాధగా లలిత రాసిన ఉత్తరాన్ని మడిచి జేబులో పెట్టుకుంటూ.

అయితే అతనీ విషయాన్ని తన ప్రాణానికి ప్రాణంగా భావించే లలితవద్ద ఆమెను కలుసుకున్నప్పుడు కూడా బయట పెట్టలేదు.

పట్టాభిరామయ్య వ్యాపార బాధ్యతలు స్వీకరించవలసి రావడంతో మురళి ఉద్యోగాన్ని వదిలిపెట్టి తన మకాం లలితా వాళ్ళ నగరానికి మార్చవలసొచ్చింది. తన తెలివి తేటలలో రెండు, మూడు నెలలలోనే అతను అన్నీ ఆకళింపు చేసుకోగలిగాడు.

పట్టాభిరామయ్య ఆస్తినంతా రాజేశ్వరమ్మ పేరనే ఉంచి ఆమె తదనంతరం లలితకు చెందేలా వీలు వ్రాయించాడు. తను వారి ఆస్తికి కేవలం సంరక్షకుడిగా ఉండదల్చాడు. ఈ విషయంలో ఆస్తినంతా మురళి పేరుకు మార్చాలన్న లలిత, రాజేశ్వరమ్మల మాటలనతడు త్రోసి పుచ్చాడు.

"డబ్బు పాపిష్టిది త్తయ్యా అది నా మనసు నెలాగైనా మార్చవచ్చు. నేను మగవాడిని ఎలాగైనా సంపాదించగలను. మీరు ఆడవాళ్ళు కాబట్టి మీకు రక్షణ అవసరం" అన్నాడు మురళి.

"బ్రతికుండగా సాధించలేనిది చచ్చి సాధించారు మీ మావయ్య. నీ విషయంలో ఒకప్పుడాయన కోరినదిదే" అంది రాజేశ్వరమ్మ కళ్ళ నీళ్లు తుడుచుకుంటూ.

లలితకూ, మురళికీ వివాహం కావడానికిప్పుడు కేవలం ముహూర్తాలు మాత్రం అడ్డుగా నిలిచాయి.

ఒక రోజు మురళి బజార్లో ఉండగా "హల్లో మురళీ!" అన్న పరిచితమైన కంఠం వినపడింది. అటు తిరిగిన మురళికి జ్యోతిష్కుడు కనబడ్డాడు.

మురళి అతన్ని చూస్తూనే భయపడ్డాడు. అతను కనబడినప్పుడల్లా ఎవరో చావు గురించి జోశ్యం చెప్పడమూ జరుగుతోంది. ఈ పర్యాయం అతనింకెవరి చావు గురించి చెప్పదల్చుకున్నాడో అని భయపడ్డాడు మురళి.

"పాపం మీ మావయ్య గుండె జబ్బుతో పోయారటగా" అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు పలకరింపుగా.

"అవునట" అన్నాడు మురళి ముక్తసరిగా.

"మిస్టర్ మురళి మీకిప్పుడే రకమైన ఇబ్బందీ లేదు.

ఇంకా మీ చెల్లెలి వివాహాన్ని వాయిదా వేయడం ఒక మంచి అన్న లక్షణం కాదు'' అన్నాడు ఏ ఉపోద్ఘాతమూ లేకుండా.

మురళి నవ్వి ఊరుకున్నాడు.

జ్యోతిష్కుడు మురళివంక చూసి "ఒక తేదీ చెప్పండి పిల్లని చూసుకుందుకు నాన్నగారితోపాటు బయల్దేరివస్తాను'' అన్నాడు.

"అయామ్ సారీ మిస్టర్—మా చెల్లిల్ని మీకిచ్చే ఉద్దేశ్యం నాకులేదు'' అన్నాడు మురళి తాపీగా.

"ఎందువల్ల?''

"అది ఒక మంచి అన్న లక్షణం కాదు కాబట్టి!'' మురళి మరింత తాపీగా.

జ్యోతిష్కుడి ముఖంలో రంగులు మారాయి "డబ్బు మనిషికి బలాన్నివ్వగలదేమో — మనిషి ప్రాణాలను కాపాడలేదు'' అన్నాడు.

మురళి తీవ్రంగా జ్యోతిష్కుడి వంక చూశాడు "నా ముఖంలోకి చూసి చెప్పండి. మీ జ్యోతిషం ప్రతిభ నేను అనుభవపూర్వకంగా తెలుసుకున్నాను కాబట్టి అడుగుతున్నాను నేనింకా ఎంతకాలం బ్రతుకుతాను?''

జ్యోతిష్కుడు క్షణంపాటు తడబడ్డాడు. తర్వాత నెమ్మదిగా "మీ విషయంలో జోస్యం చెప్పడం నాకిష్టం లేదు. నా బావగారు పదికాలాల పాటు సుఖంగా జీవించా లన్నదే నా అభిమతం'' అన్నాడు.

"మీ అభిమతం తప్పక నెరవేర్తుంది మీరు నా చెల్లెలి ప్రసక్తి లేకుండా ఉంటే'' — అన్నాడు మురళి. జ్యోతిష్కుడు తన చెల్లిలిని వివాహం చేసుకొని, తనకు

చావు జోస్యం చెప్పడని నమ్మకం ఏమిటి? అందువలన అతనిని గట్టిగా ఎదిరించడానికే నిశ్చయించుకున్నాడు మురళి.

"పదండి పక్కనున్న పార్కులోకి పోయి మాట్లాడుకుందాం. మీతో చాలా మాట్లాడాలి" అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు.

ఇద్దరూ పార్కులోకి వెళ్ళికూర్చున్నాక జ్యోతిష్కుడు అన్నాడు "మీకు నేను చెప్పిన ప్రతి జోస్యమూ జరిగింది. ప్రతిదానివల్లనూ మీకు లాభించింది. ఆ విషయం మీరు గుర్తుంచుకోవాలి—"

"గుర్తుండడంవల్లనే కదా మా చెల్లెలు గొంతుకోయలేనంటున్నాను" అన్నాడు మురళి.

"నిస్వార్ధ బుద్ధితో మీకు సహాయపడినందుకైనా మీరు నాకు మీ చెల్లెల్నిచ్చి వివాహం చేయాలనుకోవడం లేదు. ఇది చాలా" అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు.

"నిస్వార్ధ బుద్ధితో సహాయం చేస్తే మళ్ళీ నా చెల్లెల్ని పెళ్ళి చేసుకోవాలన్న స్వార్ధమేమిటి?" తీవ్రంగా అడిగాడు మురళి.

జ్యోతిష్కుడు తమాషాగా నవ్వి "అది స్వార్ధం కాదు. మిమ్మల్ని రక్షించాలన్న తాపత్రయత. మీ చెల్లెలికి వివాహమైన వారం రోజులకు మీకు మరణగండముంది. నా జీవితంలో బావగారికి శతాయుష్షుంది. మీ చెల్లెలి జాతకంకంటె నా జాతకం బలమైనది. ఆకారణంగా మీ ప్రాణగండం తీరుతుంది. మీ క్షేమం కోరేవాణ్ణి కాబట్టి ఈ వివాహం చేసుకోదల్చాను" అన్నాడు.

అతని మాటల్లోని సారాంశం మురళికి అర్ధమైంది. అతను మాటలు కాదని తను బ్రతకలేడు.

"ఎన్నో హత్యలు తెలివిగా చేశారు మీరు. కానీ నన్ను మీరంత సులభంగా హతమార్చలేరు. ముందుగానే పోలీసుల రక్షణ కోరతాను నేను" అన్నాడు మురళి.

జ్యోతిష్కుడు నవ్వి "అయితే కంచే చేను మేస్తుందని మీకు తెలియదా?" అనడిగాడు.

మురళికి జ్యోతిష్కుడి మాటలు అర్థమైనట్లులేదు. అతను ప్రశ్నార్థకంగా జ్యోతిష్కుడి కళ్ళలోకి చూసి "కంచె చేను మేసే మాటయితే చేనుకు కంచె ఎందుకు?" అన్నాడు.

"అనవసరమనే నేను చెబుతున్నాను. నేను చెప్పిన ప్రాణగండం మీకు పోలీసుల ద్వారానే రానున్నది."

నమ్మలేనట్లు మురళి చూస్తూంగా జ్యోతిష్కుడు మళ్ళీ అన్నాడు —"సుధాకరరావు, రామాయమ్మ, పట్టాభి రామయ్యగార్లను మీరు పురిగొల్పిన కారణంగా, మీ కోరికపై, డబ్బాశతో నేను హత్య చేశాను. హత్య లెలా జరిగినదీ నేను వివరించగలను జ్యోతిష్కుణ్ణి కదా మరి— నేను స్వయంగా నేరాన్నంగీకరిస్తే పోలీసులు తప్పక నమ్ముతారు. ఎందుకంటే ఈ నాలుగు హత్యల వల్ల నా కేమీ ప్రయోజనం లేదు. అన్నింటివల్లా మీరు పూర్తి ప్రయోజనం పొందారు. నాలుగు హత్యలు ఒకదాని తర్వాత ఒకటిగా జరిగి ఒకే మనిషికి లాభించడం కాక తాళీయంగా జరిగిందంటే ఎవరు నమ్మగలరు?" జ్యోతిష్కుడు ఆగి ప్రశ్నార్థకంగా మురళివంక చూశాడు.

మురళికి ముచ్చెమటలు పోశాయి. ఇటువంటి ప్రమాదాన్ని తనూహించలేదు. జ్యోతిష్కుడు తన్ను హంతకుడిగా నిరూపించే పథకంలో ఉన్నట్లు అతనికి చూచా

యగా కూడా తోచలేదు. మీదుమిక్కిలి తనే జ్యోతిష్కుడిని బెదిరించవచ్చు ననుకున్నాడు. జ్యోతిష్కుడు హంతకుడని తనకు తెలుసు. కానీ కథ అడ్డం తిరిగింది.

"మీ రెవరో నాకు తెలియదు. ధనలాభంకోసం నిండు ప్రాణాలు తీసే దుర్మార్గుణ్ణి కాదు నేను. నాకు ధనలాభా న్నాశించి మీరు మీకు సంబంధంలేని వారిని హత్యలు చేశారు. అందువల్లనే మీకేం ప్రయోజనం లేదంటున్నారు. అటువంటప్పుడు ఇదంతా ఎందుకు చేశారు? నావల్ల మీకు జరగవలసిన కార్యమేమిటి?" అన్నాడు మురళి దీనంగా.

"నేను మీ చెల్లెల్ని ప్రేమించాను. ఆమెను నాకిచ్చి పెళ్ళి చేయండి."

"నేనూ నా చెల్లెలూ అత్యంత సామాన్యులం. ఆస్తి కోసం హంతకుణ్ణి కాలేను నేను. ఒక హంతకుడితో నూరేళ్ళ కాపురం నా చెల్లెలివల్లకాదు. కాబట్టి దయుంచి ఈ విషయంలో మమ్మల్ని క్షమించి వదిలిపెట్టేయండి" అన్నాడు మురళి.

జ్యోతిష్కుడి ముఖం గంభీరంగా అయిపోయింది— "మిస్టర్ మురళీ! మీరు సామాన్యులు కావచ్చు కానీ అమాయకులు కారు. చిన్న సంఘటన చెబుతాను. నాకు తెలిసిన ఒక ధనికుడు ఒక గొర్రెను కొన్నాడు. దాన్ని రోజూ బాగా మేపుతూ వచ్చాడు. అది తెగబలిసింది. ఒక రోజు ధనికుడు ఇంట్లో పార్టీ వచ్చింది. గొర్రెను సిద్ధం చేశారు. వంటవాడు కత్తినె త్తిన సమయానికి గొర్రె కట్లు తెంచుకుని పారిపోయింది. ధనికుడు దానికి పెట్టిన తిండి ప్రసాదించిన బలంలోనే అది అంత బలాన్ని సంపాదించగలిగింది. అప్పుడా ధనికుదేం చేస్తాడో చెప్పండి?" అన్నాడు.

జవాబు మురళికి తెలుసును. దాంతోపాటు జ్యోతిష్కుడి ఉద్దేశ్యమూ అర్థమయింది. మళ్ళీ జ్యోతిష్కుడే ప్రారంభించాడు. "నేను గొర్రెనించి మాంసాన్నాశించ లేదు. పాలు కోరుతున్నాను. న్యాయం కాదంటారా?"

మురళి ఆలోచనలో పడ్డాడు. ఏ పరిస్థితుల్లోనూ అమ్మల్నీ దుర్మార్గుడికిచ్చి పెళ్ళి చేయరాదు. ఇతడి వద్ద అమ్మ లెంతో కాలం జీవించదు.

"మిస్టర్ మురళీ! నాలో అపారమైన తెలివితేట లున్నాయి. వాటిని ఇన్సూరెన్సు ఏజంటుగా ఉపయోగిద్దా మనుకున్నాను. మా నాన్నగారి ద్వారా నాకు రామా యమ్మగారు రాసిన వీలునామా వివరాలు తెలిసిన మీదట మీ గురించీ వాకబు చేశాను. సుధాకరరావువల్ల నాకాట్టే ప్రయోజనం కనపడలేదు. అప్పుడు నేను మిమ్మల్నెన్ను కున్నాను. అప్పట్నించి నా కార్యక్రమాలను క్రమంగా అమలులోకి తీసుకువచ్చాను. ప్రతి చావూ మీకు లాభిం చేదే. అందుకు కారణభూతుణ్ణి నే నన్న విషయం మీరు గ్రహించడంకోసమే ముందుగా ఆ విషయాలన్నీ చెబుతూ వచ్చాను.

"ఒక్క సుదర్శనం విషయంలో తప్పితే మిగతా విష యాల్లో నేను పెద్ద రిస్కు తీసుకోలేదు. అన్నీ అనుకున్న ప్రకారం అమలు జరుపగలిగాను. మీకు అంతులేని సంపద లభించింది. ఏ విధంగానూ ఎవ్వరూ అనుమానించలేనంత ఎలిబీ మీకుంది. ఏ విధంగానూకూడా ఎవ్వరూ నన్ననుమా నించలేదు. హంతకులకూ నాకూ ఏ విధమైన సంబంధమూ లేదు. ఇంతవరకూ బాగానే ఉంది. మీరు కోరకుండా మీకు సంపదలిచ్చాను నేను. అందులో కొద్దిగానైనా

ఇచ్చే అభిప్రాయం మీకు లేదు—" జ్యోతిష్కుడు ఆగాడు.

"నా చెల్లెలితో వివాహం తప్ప మరేదైనా అడగండి" అన్నాడు మురళి ప్రాధేయపూర్వకంగా.

జ్యోతిష్కుడు కొద్ది క్షణాలు ఏమీ మాట్లాడలేదు.

"అడుగుతున్నాను: అయిదు లక్షలు..." అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు.

"అయిదు లక్షలా...?".

"అవును, ఆశ్చర్యపోకండి. నేను అల్ప సంతోషిని. టెన్ పర్సెంట్ అడిగాను. అవసరపడితే మీబోటిగాడు మరొకడికి జోస్యం చెప్పి డబ్బు సంపాదించుకోగలను" అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు.

"మీరు మళ్ళీమళ్ళీ నావెంట పడరని గ్యారంటీ ఏమిటి?" అడిగాడు మురళి.

"నమ్మాలి. నమ్మక తప్పదు. హత్యల గురించి పోలీసులకు చెప్పడం నాకూ సరదా కాదు. అందువల్ల నాకూ శిక్ష పడుతుంది కదా! నా కష్టానికి కొంత ప్రతిఫలం మీదగ్గర్నుంచీ తీసుకుంటున్నాను. దీని తరువాత మన మింక ఒకళ్ళనొకళ్ళు చూసుకోము. నేను మరోలా కొత్త క్లయింటుని వెతుక్కుంటాను" అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు.

"రేపు మధ్యాహ్నం రెండు గంటలకు మీకు అయిదు లక్షలు క్యాష్ రూపంలో అందజేస్తాను" అన్నాడు మురళి.

జ్యోతిష్కుడు తమాషాగా నవ్వాడు "చూశారా— మీరెంత పెద్దవారైపోయారో! అయిదు లక్షలరూపాయలు క్యాషివ్వడానికి ఒక్క రోజు గడువు చాలు" ఒక్క క్షణం ఆగి "ఈ పద్ధతి బాగుంది కదండీ! మీమీద కేవిధమైన

అనుమానమూ రాని పరిస్థిల్లో మీ బంధువులు మరణించారు. అటు మరణానికి కారకుడికీ, ఇటు మీకూ కూడా లాభం చేకూరుస్తున్నారు. ఇది కేవలం నా స్వంత గ్రేట్ ఐడియా" అన్నాడు గర్వంగా.

మురళి సాలోచనగా తల పంకించి, "ఒక చిన్న మనవి. అయిదులక్షల రూపాయలూ మీ కిస్తాను. కానీ, అవి పోయినట్లు పోలీసు రిపోర్టిస్తాను, ఒకరోజు ఆగి. నోట్ల నంబర్లు మాత్రం పోలీసులకు తెలియజేయను. నా కాబోయే అర్థాంగి దృష్టిలో నేరస్థుడిగా నిలబడకుండా వుండేందుకు నాకు తోచే ఉపాయ మిదే" అన్నాడు.

జ్యోతిష్కుడు క్షణమాత్రం ఆలోచించి, "మిమ్మల్ని నేను నమ్ముతున్నాను" అన్నాడు.

16

"నేను నమ్మలేను" అన్నాడు మురళి.

"నిజం, కావాలంటే నువ్వే అడుగు" అంది లలిత.

"అవసరం లేదులే. ఫోన్ పెట్టేసేయ్. మనం వెళ్ళి చూద్దాం" అన్నాడు మురళి.

నమ్మడం నిజంగానే కష్టంగా వుంది మురళికి. జ్యోతిష్కుడి శక్తిసామర్థ్యాలమీద అంతులేని నమ్మకముం దతనికి. అటువంటిది తన డబ్బు దొరికిందని పోలీస్ స్టేషన్ నించి ఫోన్ వస్తే నమ్మడం చాలా కష్టంగదా. అతనికి కాస్త భయంగావుంది కూడా. తను కావాలనే ఇలా చేయించాడని అత డనుమానిస్తే...

మురళి, లలిత పోలీస్ స్టేషనుకు వెళ్ళారు. అక్కడ కన పడ్డ దొంగను చూసి మురళి చాలా ఆశ్చర్యపడ్డాడు. ఆ దొంగ, జ్యోతిష్కుడు కాదు. "ఇతనా దొంగ?" అన్నాడు మురళి.

"దొంగ కాదు, హంతకుడు!" అన్నాడు పోలీసు ఇన్‌స్పెక్టర్.

ఆశ్చర్యపడ్డాడు మురళి.

కథంతా పూర్తిగా విన్నాక అతనికి జరిగినది తెలిసింది. జ్యోతిష్కుడి దగ్గర డబ్బుందని కనిపెట్టిన ఈ దొంగ, అతన్ని హత్యచేసి డబ్బుతో పారిపోతూ పోలీసులకు దొరికిపోయాడు. మురళి పోయిందని రిపోర్టిచ్చిన మొత్తమూ, ఈ మొత్తమూ సరిపోయిన కారణంగా డబ్బు మురళిదే అయుండాలని పోలీసులు నిర్ణయించారు. కానీ, ఇప్పుడతనా విషయాన్నింకాస్త దృఢంగా ఋజువు చేసుకోవాల్సుంది.

"ఒకే ఒక్క సాక్ష్యముంది" అన్నాడు మురళి.

"ఏమిటది?" అడిగాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"నేనెప్పుడైనా నోట్ల కట్టలు రిసీవ్ చేసుకున్నప్పుడు, ప్రతి కట్ట పదమూడో నోటుమీద నా సంతకం పెడతాను. అది నా లక్కీ నెంబరు. ఆ విషయం రిపోర్టిచ్చినపుడు నాకు గుర్తులేదు. ఇప్పుడే గుర్తుకొచ్చింది" అన్నాడు మురళి.

పరీక్షించగా మురళి చెప్పినమాట నిజమేనని తేలింది. పోలీసుల స్వాధీనంలో వున్న వందరూపాయల నోట్లకట్ట అన్నింట్లోనూ పదమూడో నంబరు నోటుమీద మురళి సంతకముంది.

లలితతో కలిసి తిరిగి ఇంటికి వెడుతున్నప్పుడు మురళి గుండె బరువెక్కింది. పోలీసుస్టేషన్లో చూసిన గుండెల్లో కత్తి దిగబడివున్న జ్యోతిష్కుడి ఫోటో అతని గుండెలు పిండుతోంది.

జ్యోతిష్కుడు తన అదృష్టంకోసం హత్యలు చేశాడు. ఒకటి కాదు, రెండు కాదు—నాలుగు హత్యలు చేశాడు. ఫలితంగా అయిదులక్షలు తననుంచి ఆశించాడు.

కానీ, విధి మరోలా తలచింది. అతను తననుంచి ఆ అయిదులక్షలనుకూడా విడదీయలేకపోయాడు. ఇప్పుడతను ఏ ప్రతిఫలమూ లేకుండా తనగురించి పాటుబడినట్లయింది.

ఎంతమంది చావులగురించో ముందుగా జోస్యం చెప్ప గలిగిన జ్యోతిష్కుడు, పాపం—తన చావుగురించి మాత్రం ముందుగా జోస్యం చెప్పలేకపోయాడు.

—: ఐ పో యిం ది :—